

**בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים
מנהליים**

ת"ץ 20-01-42666 חן נ' רשות המיסים

תיק חיצוני:

1

לפני כב' השופט חגי ברנר, סגן נשיא

ה המבקש
עו"ד רשות חן
ע"י ב"כ עו"ד אליהו מאיר

נגד

משיבה
מדינת ישראל - רשות המיסים
ע"י ב"כ עו"ד נגה דגן

2

החלטה

3

4

מבוא ורקע לדין

5   1. לפני בקשה לאישור תובענה ייצוגית לפי סעיף 3(א) לחוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו-2006
6   (להלן: "חוק תובענות ייצוגיות").

7   2. עניינה של הבקשת שאלת החוקיות של ניכוי ההפחת שערכה המשיבה בבואה לחשב מס שבח
8   בגין מכירת דירות מושכרות, לפי חוק מיסוי מקרקעין (שבח ורכישה), התשכ"ג-1963 (להלן:
9   "חוק מיסוי מקרקעין").

10   3. המבקש רכש ביום 7.10.1996 דירת מגורים ברחוב חורב 34 בחיפה, הידועה כגוש 10785,
11   חלקה 7, תת-חלקה 15 (להלן: "הדירה"), לצורך השכורתה למגורים. שווי הרכישה היה סך
12   של 446,460 ₪. בעבר כ-23 שנה, ביום 8.5.2019, מכר המבקש את הדירה תמורה סך של
13   900,000 ₪. לאורך כל שנות החזקתו בדירה ביקש השכיר אותה תמורה דמי שכירות בסכום
14   הנמוך מתקורת הפטור ממס הכנסה בחוק מס הכנסה (פטור ממס על הכנסה מהשכרת דירת
15   מגורים), התש"י-1990 (להלן: "חוק הפטור"), ולכו הינה פטור מתשולם מס הכנסה בגין.
16   מכירת הדירה דוחה למשרד מיסוי מקרקעין חיפה ביום 6.6.2019. המבקש חישב את השומה
17   העצמית ללא ההפחתה של רכיב ההפחת משווי הרכישה, כך שסכום המס לתשלום עמד על סך
18   של 9,263 ₪. מס השבח שולם על ידי ביום 23.6.2019. לאחר מכן, בדיקון שנערך במשרד מיסוי
19   מקרקעין חיפה ביום 17.12.2019, טענה המשיבה כי לפי הוראות נוהל פנימי 5/2007 יש להפחית
20   את ההפחת משווי הרכישה. בהתאם לכך, ביום 25.12.2019 נערכה שומרת מס שבח על-ידי מנהל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

ת"צ 20-01-42666 חנ נ' רשות המיסים

תיק חיצוני :

- 1 מיסויי מקרקעין חיפה, בה הופחת רכיב הפחת בסך של 108,937 ש"ח משווי הרכישה, מה שהגדיל
2 את סכום השבח (הפער בין שווי המכירה לבין שווי הרכישה) בגין המכירה, כך שסכום מס
3 השבח עמד על סך של 19,646 ש"ח. ביום 5.1.2020 שילם המבקש את תוספת המס שנדרשה ממנו.
4 המבקש לא הגיע השגה וערר בגין שמת מס השבח, ובכך ויתר על המסלול הקבוע לעניין זה
5 בסעיפים 87-90 לחוק מיסויי מקרקעין. יחד עם זאת, המבקש הבahir, כבר בעת הדיון שנערך
6 ביום 12.12.2019 אצל מפקחת מס שבח, כי עמדתה של המשיבה שגوية וכי ככל שעמדתה
7 תיוותר על כנה, בכוונתו להגיש בקשה לאיישור תובענה יציגית בעניין זה. הוайл והמשיבה
8 عمדה על תשלום תוספת המס, המבקש שילם את הסכום הנדרש ממנו, ובסמוך לאחר מכן
9 הגיע את הבקשת הנוכחית.
- 10 . סעיף 6(ב) לחוק מיסויי מקרקעין קובע כי מס השבח המושת במכירת מקרקעין הוא "הסכום
11ubo עליה שווי המכירה על יתרת שווי הרכישה כמשמעותו בסעיף 47", ואילו סעיף 47 לחוק
12 מיסויי מקרקעין מגדר את "יתרת שווי הרכישה" כך :
13 "יתרת שווי רפישה" - שווי הרפישה לאחר הוספת הסכומים המותרים בניכוי לפי
14 סעיפים 39 ו-39א שהוצעו עד יום המכירה בתוספת ערך ההוצאות ששולם לאחר יום
15 המכירה ולאחר ניכוי הפחת... (ההדגשה אינה במקור, ח.ב.).
16 המונח "הפחת" מוגדר בסעיף 47 הנ"ל באופן הבא :
17 "הפחת" - **הסכוםים הניתנים לניכוי לגבי מקרקעין לפי סעיף 21 לפקודת מס הכנסת,**
18 **בצירוף הסכומים שהופחתו מהמחיר המקורי שלהם לעניין מס הכנסת;**"
19 . סעיף 21 לפקודת מס הכנסת [נוסח חדש] (להלן: "הפקודה") קובע כי לצורך חישוב מס הכנסת
20 יותר ניכוי بعد פחת, אשר ייחסב לפי אחוזים ששווי הנכס בגין מנוכה הפחת.
21 . בכל הנוגע לדירת מגורים, סעיף 21(ד) לפקודה מסמיך את שר האוצר, באישור ועדת הכספיים
22 של הכנסת, לקבוע כי :
23 "(ד) לגבי דירה שהיתה מושכרת למגורים בשנת מס פלונית ושבועה אינו זכאי בשללה
24 להטבות לפי פרק שביעי 1 לחוק לעידוד השקעות הון, התשי"ט-1959, יותר ניכוי הפחת

בית המשפט המחויז בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

ת"צ 20-01-42666 חנ נ' רשות המיסים

תיק חיצוני :

- 1   **המוחשב בשיעור משויי הדירה, ורשי הוא, באישור כאמור, לקבוע כללים לחישוב שווי הדירה.**
- 2
- 3   שר האוצר אכן עשה שימוש בסמכותו זו והתקין את תקנות מס הכנסת (שיעור פחת לדירה 7 מושכרת למגורים), התשמ"ט-1989 (להלן: "תקנות שיעור פחת לדירה מושכרת"). לפי סעיף 4 (א) לתקנות אלו, לגבי דירות המושכרות למגורים יכול שיעור פחת שנתי של 2% משווי 5 הדירה. כאמור, הכנסת חייבת מדמי שכירות, לאחר ניכוי ההוצאות המותרות בגין לפי סעיף 6 17 לפוקודה ובנכוי פחת לפי סעיף 21 לפוקודה, חייבת במס על-פי שיעורי המס הקבועים בסעיף 8 121 לפוקודה.
- 9   לצד הכנסת מדמי שכירות החייבת במס לפי הפוקודה, יצר המחוקק מסלול נוסף, הוא מסלול 10 הפטור המלא, וזאת במסגרת חוק הפטור. סעיף 2 לחוק הפטור, מקנה פטור מתשלום מס 11 הכנסת לבני דירות המשכרים אותן למגורים, וזאת עד לתקרה מסויימת הקבועה בחוק 12 הפטור (להלן: "הדירות הפטורות"). סעיף 5 לחוק הפטור קובע כי :
- 13   **"מי שקיבל הטבה לפי חוק זה, לא יוכל לגביו תקנות מס הכנסת (שיעור פחת לדירה 14 מושכרת למגורים), תשמ"ט-1989."**
- 15   לצורך קביעת מדיניות בכל הנוגע לחישוב השבח בדירות הפטורות, פרסמה המשيبة ביום 16 19.9.1990 את הוראת ביצוע 14/90 (להלן: "הוראת הביצוע הראשונה"). לפי הוראה זו, 17 במכירת דירת מגורים שהושכרה למטרת למגורים והיתה פטורה מתשלום מס הכנסת, אין 18 להביא בחשבון בעת חישוב השבח את הפחת, כלומר, אין לנכות פחת משווי הרכישה של דירה 19 כזו בעת שערכים את חישוב מס השבח החל בגין מכירתה.
- 20   בחלוּך 17 שנים מיום שהותקנה הוראת הביצוע הראשונה, הוציאה המשيبة ביום 27.2.2007 21 את הוראת ביצוע מיסוי מקרקעין 5/2007 שעניינה "חישוב השבח במכירת דירת מגורים 22 שהושכרה למגורים" (להלן: "הוראה 2007/5"). במסגרת הוראת ביצוע זו ביטלה המשيبة 23 במפורש את הוראת הביצוע הראשונה וקבעה כי :
- 24   **"כאשר הדירה הושכרה, בין אם הנישום נהנה מפטור על פי הוראת הפטור או משיעור 25 מס מופחת לפי סעיף 221 לפוקודה או שבחר במסלול הרגיל, יש לחשב את הפחת 26 שנישום היה רשאי לדרוש בגין תקופה זו."**

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

ת"צ 20-01-42666 חן נ' רשות המיסים

תיק חיצוני :

11. שינוי ההתנהלות שנעשה במסגרת הוראה 5/2007 מוקרו בהחלטת המשיבה להחיל דין שווה
2 בין "מסלול הפטור המלא", קרי מסלול הפטור ממש לדיירות הפטורות לפי חוק הפטור, לבין
3 "מסלול המס המופחת", המugen בסעיף 122 לפקודה, אשר קובע:

4 "(א) ייחיד שהיתה לו בשנת המס הכנסה מדמי שכירות דירה המשמשת
5 למגורים בישראל (להלן בסעיף זה - הכנסה מדמי שכירות), יהיה רשאי לשלם עליה מס
6 בשיעור של 10% ממנה במקומות המס שהוא חייב עלייה לפי סעיף 121 אם הכנסה מדמי
7 שכירות אינה הכנסה מעסך כאמור בסעיף (1).

8 [...]

9 (ג) על אף האמור בכלל דין, ייחיד שבחר לשלם מס כאמור בסעיף קטן (א), לא יהיה זכאי
10 לנכונות פחות או הפחתה אחרת בשל הדירה, או הוצאות שהויצו בייצור הכנסה מדמי
11 השכירות, ולא יהיה זכאי לקיזוז, לזכוי או לפטור מהכנסה מדמי השכירות או מהמס
12 החל עלייה; ואולם לעניין חישוב מס השבח החל במכירת הדירה, יוסף לשווי המכירה
13 הסכום המרבי של הפחת או הפחתה שנייתו היה לנכותו לפי כלל דין, אילולא סעיף קטן
14 זה, לתקופה שבה שילם היחיד מס כאמור בסעיף קטן (א)". (ההדגשה אינה במקור,
15 ח.ב.).

16 12. סעיף 122(א) לפקודה הנהיג מסלול מס מופחת עבור הכנסה מדמי שכירות בגין השכורת דירה
17 המשמשת למגורים, אלא שהטבה ושוברה בצדה: סעיף 122(ג) לפקודה מורה כי בעל דירה
18 שבחר להשתמש במסלול המס המופחת כאמור, לא יהיה זכאי לנכונות פחות בעבור הדירה בבעאו
19 לשלם מס על הכנסותיו מהשכרתה. יתר על כן, לא רק שאין הוא זכאי לנכונות פחות, אלא
20 שהסיפה של סעיף 122(ג) קובעת דין מיוחד לעניין חישוב מס השבח לגבי דיירות במסלול המס
21 המופחת: בעת מכירתה של דירה צו, יש להוסיף לשווי המכירה את הסכום המירבי של הפחת
22 "שנייתו היה לנכותו לפי כלל דין, אילולא סעיף קטן זה". כלומר, לצורך חישוב מס השבח
23 מוסיפים לשווי המכירה פחת "רעניוני", מה שגדיל את ההפרש בין שווי המכירה לבין יתרת
24 שווי הרכישה, וממילא מגדיל גם את סכום מס השבח, תוך כריטום בהטבת המס ממנה נהנה
25 בעל הדירה בעת שהשכר אותה במסלול המס המופחת.

26 13. בהתאם להוראות סעיף 122 לפקודה, נקבע בהוראה 5/2007 כי:

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

ת"ץ 20-01-42666 חן נ' רשות המיסים

תיק חיצוני :

1   "כאשר נישום בחר להחיל על הכנסות השכירות את הוראות מסלול המס המופחת, סעיף
2   122 לפקודה קובע, כי על אף שנשללה מהמשכיר זכאותו לדריש פחת על פי פקודת מס
3   הכנסה, לצורך חישוב השבח בעת מכירת הדירה יוסף לשווי המכירה הפחת המירבי שנייתן
4   היה לנכונות לפיה כל דין בתקופה שבה נהנה המשכיר משיעור המס המופחת. כמו כן, נקבע כי
5   לא ניתן לדריש את ההוצאות השוטפות בגיןיו מהשבח למרות שלא ניתן היה לתבוע אותן
6   אצל פקיד השומה במסלול זה. שיעור המס המירב שקבע החוק להכנסה זו מScar דירה
7   מוגלם בתוכו הכרה של ההוצאות השוטפות ובתוכם הפחת. מסיבה זו, מתווסף הפחת לשווי
8   המכירה.

9   כאשר בחר הנישום להחיל על הכנסות השכירות את מסלול הפטור המלא חל דין זהה
10   במהותו על אף שבהוראת החוק לא נקבעה הוראה מפורשת הדנה בהסדרי המיסוי שיחולו
11   בעת מכירת הדירה. ... יודגש כי בהתאם לתקילת המוצגת לעיל, גם כאן אין להתייר את
12   ההוצאות השוטפות ויש לנכונות את הפחת משווי הרכישה שניתן היה לדריש במס הכנסה
13   (ኒכי הפחת משווי הרכישה מקביל למנגנון הוספת הפחת לשווי המכירה אשר נקבע בסעיף
14   122 לפקודה). הרציו נעלם בסיס סעיף 122 לפקודה תקף גם כאשר ניתן פטור מלא.
15   הפטור מוגלם את התרת ההוצאות. חישוב ההכנסה החייבת מתייתר בשל הפטור ולשם
16   הפשטות נקבע הפטור על ההכנסה ולא על הכנסה החייבת. ...."

17   משמע, להשקפה של המשיבה, כפי שזו באה לביטוי בהוראה 5/2007, בעת חישוב מס השבח
18   יש להחיל על דירה שהושכרה במסלול הפטור דין זהה לדירה שהושכרה במסלול המס
19   המופחת. כאמור, במקרה של דירה פטורה יש לנכונות משווי הרכישה את הפחת הרעוני שניתן
20   היה לדריש לצורך תשלום מס הכנסה. מבחינה מעשית, ניכוי הפחת הרעוני משווי הרכישה,
21   מגדיל את הפרש בין הסכום בו נמכרה הדירה ("שווי המכירה") לסכום הנחשב "יתרת שווי
22   הרכישה", קרי מגדיל את השבח שהתקבל ממכירת הדירה, וממילא גם את מס השבח בו
23   מחויבים בעלי הדיירות שמכוון את דירותם. כל זאת, למרות סעיף 122 חל על דיירות
24   שהושכרו במסלול המס המופחת ולא על הדיירות הפטורות שהושכרו לפי מסלול הפטור.

25   14. הבקשה לאישור תובענה ייצוגית הוגשה על ידי המבקש בסמוך לאחר שנדרש על ידי המשיבה,
26   בהתאם להוראה 5/2007, לשלם תוספת מס שבת.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנכליים

ת"צ-01-42666 חן נ' רשות המיסים

תיק חיצוני:

15. הבקשה נקבעה לדיוון, במסגרת המצהירים מטעם בעלי הדין, ולאחר מכן סיכמו
1
2 הצדדים את טענותיהם בכתב.

טעןות המבקש

16. לטענת המבוקש, בהוראה 2007/5 אין כל הנמקה והסביר מודיען ביטלה המשיבה את הוראת
הביבטוע הראשונה, כאשר בחוק ובפסיקה לא חל כל שינוי שיכול להוכיח את השינוי המהותי
עליו החלטת המשיבה. על כן, כאשר יום בהיר אחד המשיבה מחליטה לפרש את חוק הפטור
בצורה הפוכה מהאופן בו הייתה פירשה אותו במשך 17 שנים, מוטל עלייה הנטול להסביר מה
השתנה ומודע עדמתה הקוזמת (והמייטה בה עם הנישומים) הייתה כביכול עצמאית.

לפי המבוקש, ל"היקש" שערכה המשيبة בין מסלול המס המופחת לבין מסלול הפטור המלא כאמור בהוראה 5/2007, אין כל שחר. חקיקת מסלול המס המופחת נועדה כדי לעודד השכרת דירות למגורים באמצעות מתן פטור לבניין דירות מהגשת דו"ח שנתי להכנסות, חובה של דעת יוזמי החוק גורמה לבניין דירות רבים יותר על שכרת דירותם. לפיכך הוצע למחזיקי דירות מסלול חלופי, לפיו ישלמו מס בשיעור מופחת על דמי השכירות, ולא מס על הכנסה חייבת (מה שחייב הגשת דו"ח וחישוב ההוצאות המותירות בנייה). לאור זאת, שיורט המס על דמי השכירות נקבע בדרך של חישוב כללי של מס ההכנסה על דמי השכירות, בהתחשב בפחות הנitin להפחיתה מדמי השכירות. לעומת, בפועל אין מדובר בשיעור מס מופחת אלא בגביית מס דומה לסכום של מס ההכנסה שהיה נקבע בדרך הרגילה. יתרונה היחיד של שיטה זו מבנית הנישום הוא היעדר הצורך בהגשת דו"ח שנתי. הוайл ובשיעור המס שקבע מגולים כבר ניכוי הפחת, מובן מודיע נקבע מפורשות בסעיף 122(ג) לפחות כי פחות זה יתוסף לחייב המכירה לעניינו מס שבחר.

לאור האמור, כך טוען המבקש, ההצעה המצויה בסעיף 122 לפוקודה תומם את ההלכה החדשה
שנקבעה במסגרת ע"א 5883/18 **מנהל מסויי מקרקעין** נגד **BV PIV** (ນבו 02.12.2019)
(להלן: "**PIV**"). בעניין זה דן בית המשפט העליון בשאלת האם פחת בגין מקרקעין, שניתן היה
לנכונות מההכנסה החיהית בנסיבות מס הכנסה אך לא נוכחה בפועל, יש להוציאו לסטטוס השבח,
על דרך ניכוי מיתרת שווי הרכישה בעת חישוב מס השבח. כב' השופט ע' גרשקופף קבע כי
קייזו הפחת משווי הרכישה מוצדק אך ורק מקום בו המוכר כבר ניכה פחת בעת תשלום
הכנסותיו מהונכש, וזאת על מנת למנוע מהמוכר הטבת מס כפולה. לעומת זאת, הצדקה זו

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

ת"ץ 20-01-42666 חן נ' רשות המיסים

תיק חיצוני :

- 1   אינה קיימת מקום בו המוכר לא ניכה פחות מהכנסותיו השוטפות מן הנכס, שאו אין כל חשש
2   מפני הטבה כפולה.
- 3   טווען המבקש כי במסלול המס המופחת, ניכוי הפחota גולם כבר בשיעור המס על דמי השכירות.
4   לכן מובן מודיע יש לנכות פחות משוויי הרכישה לעניין מס השבח החל ביחס למסלול זה. לעומת
5   זאת, התכלית של חוק הפטור, שעל בסיסו מתקיים "מסלול הפטור המלא", היא עידוד
6   אזרחים להשקיע בדירות מגוריים (קרוי לרכוש דירות לצורך שכירתן) וכן להגדיל את מלאי
7   הדירות, זאת באמצעות מתן פטור ממיס על דמי השכירות. לפיכך, ניכוי הפחota לא מגולם
8   בפטור כפי שהדבר נעשה במסלול המס המופחת. מסלול הפטור המלא הוא מסווג המקרים
9   בהם נמנע הנישום מלעות שימוש בפרחת, מקרים שלגביהם נאמר בעניין **IV** כי אין בהם
10   סכנה להטבה כפולה בגין אותה הווצה (שכן לא היה ניכוי פחות לאורך השניים), ולכן ניכוי
11   פחות משוויי הרכישה אינו נדרש. בהמשך לכך נפסק בעניין **IV** כי בתוכם מצבים בהם לא
12   הייתה אפשרות אפשרות לנכות פחות כנגד הכנסה החייבת, כגון כאשר לא הייתה לו הכנסה החייבת
13   במס הכנסה מהמרקען, אין לחיבתו בגין ניכוי פחות מיתרת שווי הרכישה.
- 14   המבוקש מוסיף וטווען כי מהותו של מסלול המס **המופחת** שונה לחלוטין ממסלול **הפטור**
15   **המלא**. בעוד שסעיף 122 לפקודה נועד לגבות מס מלא – חוק הפטור מבקש לתת פטור ממיס;
16   בעוד ששיעור המס לעניין סעיף 122 לפקודה מגלם כבר בחובו את ניכוי הפחota, הרי שחוק
17   הפטור אינו כולל כל תחשב שכזה ולא מגלם ניכוי פחות כלשהו; בנוסף, חוק הפטור, אשר
18   נחקק לאחר תיקונו של סעיף 122 לפקודה, אינו כולל כל קביעה לפיה יש להוסיף את הפחota
19   למחרhir המכירה לעניין מס השבת, והיעדר קביעה שכזו משמעה הסדר שלילי אליו כיוון
20   המחוקק.
- 21   מוסיף המבוקש וטווען כי עדמת המשיבה כפי שהיא באה לידי ביטוי בהוראה 5/2007 לפיה
22   ההוראה "משקפת את העקרונות החשובניים המקובלים בדבר **ყיחות הווצאות להכנסות**"
23   וכן توאמת את האמור בסעיף 18(א) לפקודה, שוגיה היא. לדידו, בהתאם לסעיף 17 לפקודה,
24   ניכוי פחות נעשה "לשם **בירור הכנסות החייבת של אדם**". לפיכך, כאשר הכנסתו של אדם
25   אינה חייבת במס, אין אפשרות או רשות לנכות ממנה פחות. בנוסף, סעיף 18(א) לפקודה קובע
26   רק כי כאשר לנישום יש סוג הכנסה שונים אשר ביחס לחלק מהם הוא נהנה מפטור ממיס, אז
27   הוא לא יורשה ליחס הווצאות השיקיות למקור הכנסה המשלמות מס נזוק (או פטור) Caino
28   הוואו לשם השגת הכנסה החייבת במס רגיל. ברוח זו קובע סעיף 5 לחוק הפטור כי: "מי

בית המשפט המחויז בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

ת"צ 20-01-42666 חן נ' רשות המיסים

תיק חיצוני :

- 1   שקיבל הטבה לפי חוק זה, לא יהולו לגביו תקנות מס הכנסה (שיעור פחת לדירה מושכרת
2   למוגרים), תשמ"ט-1989." וכן ברי כי בעת שנחקק חוק הפטור, המחוקק היה מודע לטוגנית
3   הפחת ואילו היה סביר שיש להוסיף את הפחת למחיר המכירה, כמו בסעיף 122 לפקוודה, הרי
4   שהוא עונה זאת מפורשות. כך למעשה הופכת הוראה 5/2007 את חוק הפטור לחוק שתוצאתו
5   אינה פטור מלא ממש אלא רק דחיה של חלקו עד למועד מכירת הדירה הפטורה, זאת בניגוד
6   לרצון המחוקק להעניק פטור מלא ממש הכנסה על דמי שכירות המשולמים בגין דירות
7   פטורות.
- 8   הקבוצה אשר בשמה מבוקש לנחל את התובענה הייצוגית היא בעלי דירות למוגרים
9   שמתקיימים בהם התנאים המctrיבים הבאים: השכירו דירותיהם למוגרים ושכר הדירה
10   שקיבלו היה פטור לפי חוק הפטור; מכרו את דירותיהם בשנתיים שקדמו להגשת הבקשה
11   (בהתאם להוראת סעיף 21 לחוק תובענות ייצוגיות); שילמו מס שבך מקרקעין בגין מכירת
12   הדירות; המשיבה הפחתה משוויי רכישת דירותיהם פחת; שילמו בפועל את מס השבח עקב
13   הפחתה מחיר הרכישה כאמור.
- 14   המבוקש טוען כי העילה המשפטית לחזב המשיבה בהשbat מס השבח שגבתה בייתר מחמת
15   ניכוי הפחת משוויי הרכישה, נובעת מחוק עשיית עשר ולא במשפט, התשל"ט-1979 וכן
16   מהובטה של רשות ציבורית להסביר מס שגבתה שלא כדין (דנ"א 09/7398 עיריית ירושלים נ'
17   **שירותי בריאות כללית** (ນבו 1.4.2015)).
- 18   לפי המבוקש, השאלה המשותפת לקבוצה היא השאלה המשפטית – האם לצורך חישוב מס
19   שבח של בעל דירת מוגרים, אשר השכיר אותה בפטור ממש הכנסה ולא ניכה בגין פחת,
20   רשאית המשיבה לנכונות מחיר רכישת הדירה בעת חישוב מס השבח.
- 21   המבוקש מוסיף וטעון כי התובענה מעוררת שאלת מהותית של משפט המשותפת לכל חברי
22   הקבוצה; שישנה אפשרות סבירה שהשאלת המשותפת תוכרע לטובת הקבוצה; שהייצוג
23   הולם; שתובענה ייצוגית היא הדרך העילית וההגנט להכרעה בחלוקת הנסיבות העניין
24   ועדיפה על פני הליך פרטני; ושיש לו עילת תביעה אישית בגין מס השבח העודף ששילם בעקבות
25   מכירת דירתו. המבוקש מוסיף ומציין כי סכום התביעה המשוער על ידו, באמצעות תחישבים
26   על בסיס מידע סטטיסטי שפורסם, הינו כ-609 מיליון ₪. יחד עם זאת, בסיכוןיו, המבוקש

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

ת"ץ 20-01-42666 חן נ' רשות המיסים

תיק חיצוני :

- 1 מניח, בהתאם לנתונים שמסירה המשיבה בתשובה לבקשה, כי הנזק שנגרם לכל חברי
2 הקבוצה הינו כ- 50 מיליון ש' לתקופה של שנתיים, והוא גדול בכל שנה בכ- 25 מיליון ש'.
- 3 26. עוד טוען המבוקש כי בידי המשיבה מצויים דיווחים מקוונים על רוב רובן של עסקאות המכירות
4 של הדיורות, הכוללים את כל הנתונים הדורשים לצורך בירור התובענה הייצוגית. גם אם ישנים
5 דיווחים ידניים, הרי שעדין אין הדבר מצדיק מצב בו המשיבה תשמר תחת ידיה כספים
6 ועדפים שבתה שלא כדין, שכן חוק תובענות ייצוגיות מעניק שורה של כלים שנעודו לבדוק
7 לפתרון בעיה זו.
- 8 27. המבוקש טוען כי מדובר בקבוצה גדולה של כ- 6,000 נישומים, שמספרם אף עשוי לגדול ב-
9 4,000 נישומים נוספים, וסכום הנזק הממוצע לכל אחד מהם הינו קטן יחסית ועומד על סך
10 של 7,000 ש' בלבד. מכאן חוסר התוחלת בניהול הליכים פרטניים של חברי הקבוצה. לעומת זאת,
11 סכום הנזק המצטבר הינו גדול מאוד, ולשיטת המשיבה עצמה הוא עומד על סך של כ-
12 50 מיליון ש', וגם סכום זה עשוי לגדול בכ- 50% לאחר הגדרת הקבוצה לפי סעיף 10(א) לחוק
13 תובענות ייצוגיות ובהתאם להלכת דנ"מ 17/8626 מנייב נ' משרד האוצר (נבו 11.11.2020)
14 (להלן: "מנירב"), שכן מועד סיגرتה של תקופת התביעה הוא מועד אישור הבקשה, ולא מועד
15 הגשתה.
- 16 28. המבוקש טוען כי הוא פועל בדרך הולמת ובתום לב, שכן הסיבה שבחר לנשל את ההליך בעיר
17 תל-אביב-יפו ולא בעיר חיפה, אינה נובעת מ- shopping forum, אלא מחתמת היוטו ע"ד
18 המופיע תDIRI בפני מותבים שונים בבית המשפט המחוזי בחיפה כמי שמייצג רשותו הנتابעת
19 בתביעות ייצוגיות, ונוכח רצונו להمنع מהתדיינות כתובע מייצג בפני מותבים אלה. ההשערה
20 של המשיבה שהיא המבוקש ביקש להמנע מדיוון בפני כב' השופטת א' ויינשטיין שכתבה את פסק
21 הדין של עדת העדר שליד בית המשפט המחוזי בחיפה בעניין ו"ע (מנהלאים חי) 10216-07-14
22 ימן נ' מנהל מיסוי מקרקעין חיפה (נבו 14.02.2016) (להלן: "וימן"), היא משוללת בסיס,
23 משומש שכב' השופטת ויינשטיין אינה יושבת לדין בתובענות ייצוגיות.
- 24 **טענות המשיבה**
- 25 29. לטענת המשיבה, דין הבקשה לאישור תובענה ייצוגית להידחות על הסוף.

בית המשפט המחויז בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

ת"ץ 20-01-42666 חנ' רשות המיסים

תיק חיצוני :

- 1   30. המשיבה טעונה כי יש לנוקט גישה זהירה באישור תובענה ייצוגית ובמיוחד כשהנתבעת היא
2   הקופה הציבורית, משום שמדובר בכל רבת עצמה בעל השלכות רוחב, וטמון בו פוטנציאלי
3   שימוש לרעה. ניהול תובענה ייצוגית נגד רשות עלול לפגוע פגיעה אונשה בתקציבה וכתוכזאה
4   מכך לפגוע בתפקודה.
- 5   31. המשיבה טעונה שהבקשה אינה מוגלה עיליה, משום שהמשיבה לא גבהה מס שלא כדין. ניכוי
6   פרhat משווי הרכישת בחישוב השבח על המכירה מתחייב מהכללים בדבר ייחוס הוצאות,
7   שלפיהם הוצאות שהוצאו להפקת הכנסתות פטורות או הכנסתות חייבות בשיעור מס נמוך יותר,
8   יותרו בניכוי כנגד הכנסתות אלה בלבד, ולא ניתן לנכונות את אותן הוצאות כנגד הכנסתות חייבות
9   אחרות. במקרה שבו בחר הנישום במסלול הפטור המלא ממש הכנסת על דמי שכירות, רואים
10   את הפרחת כזו שכבר נוכה כנגד החנשות הפטורות מדמי שכירות, גם אם מעשית או לכך
11   נפקות מיסויית במסגרת הדיווחים השוטפים, שהרי ההכנסה פטורה כולה. המשיבה סומכת
12   ידיה על דעת הרוב בפסק-הדין בענין **וימן**, במסגרתו נבחנה ואושרה חוקיותה של הוראה
13   5/2007. ועדת הערר אימצה שם את עמדת המשיבה, ונוכח העובדה כי לא הוגש ערעור על פסק-
14   דין, המשיבה הסתמכה על אותו פסק דין וממילא לא ניתן לומר כי גביית המס הייתה בגיןוד
15   לדין.
- 16   32. המשיבה טעונה כי דין הבקשה להידוחות בהעדר עילת תביעה אישית למבקש, משום שהמבקש
17   שילם את מס השבח שחל עליו ולא הגיע השגה וערר, ומשכך חבות המס שלו הפהה לחלוותה.
- 18   33. המשיבה מוסיפה וטוונת כי ההליך איננו מותאים להתרברר כתובענה ייצוגית משום שהמבקש
19   לא מיצח את הליכי השומה בכך שלא הגיש השגה וערר לפי סעיפים 87- 90 לחוק מסוי
20   מקרעין. היא מציינת כי כאשר נקבעו הליכי השגה וערר ייחודיים בחוקי המס לבירור טענות
21   הנוגעות לשומה, אין לעקופם בדרך של הגשת תובענה ייצוגית. אמןם, בענין ע"מ 6993/15
22   עיריית תל אביב-יפו נ' אספיאדה בע"מ (נבו 16.08.2016) (להלן: "אספיאדה"), וכן בענין
23   ע"מ 9962/16 שחף טקס בע"מ נ' עיריית תל-אביב-יפו (נבו 4.10.2018), נקבע שנותר עדין
24   פתח צר המאפשר לבית המשפט לדון בתובענה ייצוגית אף ללא שימוש הליכים במתווה של
25   השגה וערר, וזאת במקרים שקיים לגביהם חשיבות ציבורית מיוחדת, אלא שמדובר בחריג
26   בלבד לכל הרוחב, חריג שאיננו מותקיים בעניינו. המבקש גם לא הוכיח שעליות הליכי השגה
27   וערר יביאו לכך שחברי הקבוצה לא ינקטו בהליכים כאלה או שישים אותם בפרשة.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנכליים

ת"צ-20-42666 חן נ' רשות המיסים

תיק חיצוני:

1 34. המשיבה טוענת עוד כי התובענה הייצוגית אינה הדרך הראوية והיעילה להכרעה בנסיבות
2 העניין, משום שההמבקש לא פירט את הנתונים הנדרשים בנוגע לקבוצה, לנסיבות הקונקרטיות
3 ולהישוב הנזק הקונקרטי, ולא הוציאו בעניין. זאת ועוד, הקבוצה המוגדרת רחוקה
4 מלהיות הומוגנית, והנזק הנטען ביחס לכל אחד מחברי הקבוצה אינו אחיד. לא מדובר רק
5 בשונות בנוגע לגובה התביעה, אלא גם בשאלת האם קיימת חובת השבה והאם קיימת עילית
6 תביעה. לעניין זה הנתונים הרלוונטיים משתנים מנישום והם נגזרים מסווג הנכס, מועד
7 רכישתו, שווי הרכישה, מועד המכירה, שווי המכירה, האם מדובר בדירות מגורים, האם היא
8 הושכרה, לאיזו תקופה, האם מדובר בדירה פטורה, ועוד כמהנה וכחנה של שאלות פרטניות
9 שהתשובה להן משתנה מנישום לנישום. הבדיקה בעניין זה מצריכה השקעת משאבים בלתי
10 סבירה ומכאן מটבקשת המסקנה כי ההחלטה הייצוגית אינה הדרך הראوية והיעילה לבירר את
11 התובענה.

35. עוד טוענת המשיבה כי המבקש לא הוכיח את גודל הקבוצה הנטענת ואת גובה הנזק שנגרם לכל אחד מחבריה, והנתונים שכן הציג, לא גבו בתצהיר ובראיות. המבקש אף הודה כי אין לו גישה לנוגי העסקאות של חברי הקבוצה שהוא מבקש לifyיג ולכן אין לו דרך לדעת באופן מדויק בכמה אנשים מדובר או מהו סכום המס העודף שנגבה מכל אחד מהם. המבקש אף הפחית בסיכוןיו את סכומו של הנזק האישי המומוץ שנגבע על ידו מלכתחילה, מ- 24,000 ש' ל- 7,000 ש' בלבד, מה שמעיד כי מדובר בבקשת לא מבוססת.

36. המשיבה סבורה כי הבקשה מבוססת על פרשנות שגوية של הדין, שאינה תואמת את לשון
18 החקיקה ותכליתה, את הפרשנות הנוגגת ואת ההחלטה, ולפיכך אין אפשרות סבירה
19 שהמחלוקה תוכרעה לטובת הקבוצה כנדרש לצורך אישור תביעה ייצוגית לפי סעיף 8(א)(1)
20 לחוק טובענות ייצוגיות. יתר על כן, אישור הבקשה עלול דוחוק לפגוע בנישומים, מושום שלא
21 כל הדיווחים נבדקים וחלקם עברים ב"מסלול היורוק". יתכן שבדיקה פרטנית תגללה לגבי חלק
22 מהניסיומים שהם הגישו דיווח שגוי ויהיה עליהם לשאת בחבות מס נוספת. יתר על כן, גם
23 העובדה שהמשיבה פועלת בהתאם לפסק הדין בעניין וימן שוללת כל אפשרות שהתביעה נגדה
24 תוכתר בהצלחה מושום שלא ניתן לקבוע שמדובר בגביה שלא דין.
25

37. עוד טוענת המשיבה כי ספק אם עניינה של הקבוצה ינוהל בדרך הולמת ובתום לב, משומש שכל
38. הזיקות מובילות לעיר חיפה, וכן תמהה העובדה שהמבקש בקש לנחל את ההליך דווקא

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

ת"צ-20-42666 חן נ' רשות המיסים

תיק חיצוני:

38. המשיבה סבורה כי לגופו של עניין ראוי לנכונות פחת משוויי הרכישה ביחסוב השבח על המכירה
3 של הדירות הפטורות, לאור הכללים הנוגאים המשקפים את עקרונות המיסוי והחשבונאות
4 המקבילים, שעל פייהם יש ליחס הוצאות להכנסות פטורות (כמפורט למשל בסעיף 18(ג))
5 לפחות המשיבה, לאחר והוצאות הפתה מיחסשות להכנסות פטורות, רואים את
6 נסיבותם כדי שלא נמנע מניכוי ההוצאות אלא ניכה אותן בפועל. כאמור, במקרה שבו חל מסלול
7 הפטור המלא, רואים את הפחת ככזה שכבר נוכה גם אם מבחינה מעשית אין לכך נסיבות
8 מיסויית – שחררי ההכנסה פטורה כולה. לפיכך, אין ללמד בעניינו מעניין **IV**, שכן פסק-דין
9 זה דן במקרה של בעל דירה שהושכרה, שלא ניצל את האפשרות לנכונות את הפחת במסגרת
10 חישוב הכנסתו החייבת. לעומת זאת, עניינו עוסק בנישום שנייכוי הפחת שלו מוגלים כבר
11 בפטור המלא ביחס להכנסתו מודמי השכירות.
12

39. המשיבה טוענת כי עיון בהליכי החקיקה מוביל למסקנה כי תכילת חקיקת סעיף 122 לפוקודת
ותכילת חקיקת חוק הפטור דומות במהותן – הגדלת מלאי הדירות המוצעות להשכלה
למגורים באמצעות הקלה בסיסי הכנסה מדמי שכירות למגורים.

דיון והכרעה

40. לאחר עיון בטיעוני הצדדים באתי לכל מסקנה כי יש לאשר את הגשתה של התובנה הייצוגית
41. מבוקש, מן הטעמים שיפורטו להלן.

41. בתי-המשפט קבעו בעבר כי הגשת תובענה ייצוגית נגד רשות ציבורית אינה עניין של מה בכך,
42. שהרי ניהול תובענה ייצוגית נגד הרשות עלול לגרום לפגיעה באינטרס הציבורי, אם זו תחוויב
43. בתשלום סכומים גבוהים מאוד, מה שעלול לפגוע בودאות התקציבית שלה ואגב כך לפגוע
44. הציבור כולו. מאידך, הודגש כי התכלויות התומכות במוסד התובענה הייצוגית מקובלות משנה
45. תוקף דזוקא כאשר מדובר ברשות ציבורית, בהיותה גוף רב סמכות ועוצמה שהותобע היחיד,
46. גם אם עומדת לו עילת תביעה טובה, נוטה בדרך כלל להשלים עם מעשו ואינו מעז לקרוא
47. עליהם תיגר (רע"א 07/6340 **עיריית תל אביב נ' טיומקין**, פס' 23 לפסק-דין של כב' השופטת
48. (כתווארה א') א' חיים (נבו 13.2.2011)).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנכליים

ת"צ-20-42666 חן נ' רשות המיסים

תיק חיצוני:

1   כאשר עסקינו בראשות המסים, השיקולים שצויינו לעיל מקבלים משנה חשיבות, משום שהפרט
2   מניח לפि תומו, ואף מצפה, שבגיית המסים תיעשה באופן חוקי, תוך ידיעה שאם לא ישלם את
3   מסינו כפי שהוא נדרש לעשותו, הוא צפוי לסתנויות אזרחות וඅף פליליות. דזוקא משום כך
4   ישנה חשיבות רבה במודע של טובענה ייצוגית להשבת כספי מסים שנגבו שלא חוק. וכפי
5   שນפסק בשב"א (מחוזי ת"א) **31032/06 סריגי שלום ומלכה בע"מ נ' עיריית תל אביב – יפו**
6   (נבו 15.7.2009):

”גם כאו מתקיימת התכליית הנוגעת לצורך לאפשר מימוש זכות הגישה וקבלת סעדייל
לזריםם ובאים שנפגוו מעשה הרשות, ולא היו טורחים או מעיזים להתמודד עם
הרשות בגין נזק שאיננו גדול יחסית, אלמלא קיומו של מבשיר התובעה הייצוגית. בז
גם מתקיימת בתביעה ייצוגית נגד רשות התכליית הנוגעת לפיקוח ואכיפה של נורמות
התנהגות ראיות של הרשות ביחסה עם האזרחים, וה לצורך בנייהו יעיל וחסכווי של
מספר רב של תביעות בהליך אחד. על אחת כמה וכמה רלבנטיות לעניינו התכליית הנוגעת
להשבת רוח לא-חוקי שעשתה רשות על חשבונו האזרחי, כאשר גבתה ממנו תשלום חובה
שלא בדיון.” (פס 30 לפסק- הדיון).

ראו גם ת"צ-15-05-1901 (מחוזי מרכז) עג'מי כ' רשות המסים (נבו 2016.7.5).

42. נכון זאת, שומה על בית-משפט הדן בבקשת אישור תובענה ייצוגית נגד רשות ציבורית,
43. לשותם נגד עינוי שני אינטראסים מנוגדים: מחד גיסא, האינטראס של פיקוח ואכיפת הדין
44. ויצירת הרתעה מפני הפרתו, קבוע בסעיף 1(2) לחוק תובענות ייצוגיות (על כך רואו: דנ'יא
45. 5712/01 **ברזני נ' בזק**, פ"ד נז(6) 385 (2003); ע"א 1338/97 **תנובה נ' ראבי**, פ"ד נז(4) 673
46. (2003)). מאידך גיסא, מניעת שימוש לא ראוי בכלים רב העוצמה של התובענה הייצוגית אשר
47. טמון בו פוטנציאל לניצול לרעה (ת"צ (מנהליהם מרכז) 15-01-54977-**פומרנץ נ' מדינת ישראל**
48. - **רשות המים**, פ"ס 53 (ນבו 14.04.2017)).

43. התנאים להגשת תובענה ייצוגית, וכן הדרישות של התובע לעמוד בהן כדי לאשר את תביעתו
תובענה ייצוגית, מצויים כולם בחוק תובענות ייצוגיות.

סעיף 3 (א) חוק תובענות יצוגיות קבועה:

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

ת"צ 20-01-42666 חנ' רשות המיסים

תיק חיצוני :

1   **"לא תוגש תובענה ייצוגית אלא בתביעה כמפורט בתוספת השנייה או בעניין שנקבע
2   בהוראת חוק מפורשת כי ניתן להגיש בו תובענה ייצוגית;..."**

3   בסעיף 11 לתוספת השנייה נקבע כי בין הנסיבות אותן ניתן להגיש כתובענה ייצוגית נמנית
4   "تبיעה נגד רשות להשבת סכומים שגבתה שלא כדין, כס, אגרה או תשלום חובה אחר".
5   תנאי מוקדם זה מתקיים בעניינוulos שמדובר בתביעה שהבה של מס שנגבה לטענת המבקש
6   שלא כדין.

7   סעיף 4(א) לחוק תובענות ייצוגיות קובע תנאי מוקדמי, לפיו התביעה תוגש על ידי "אדם שיש
8   לו עילה בתביעה או בעניין... המעוררת שאלות מהותיות של עובדה או משפט המשותפות
9   לכל החברים הנמנים עם קבוצת בני אדם - בשם אותה קבוצה".

10   סעיף 8(א) לחוק תובענות ייצוגיות מתחווה את התנאים לאישור תובענה כייצוגית, וזו לשונו :

11   **"(א) בית המשפט רשאי לאשר תובענה ייצוגית, אם מצא שהתקיימו כל אלה:**

12   **(1) התובענה מעוררת שאלות מהותיות של עובדה או משפט המשותפות לכל חברי
13   הקבוצה, ויש אפשרות סבירה שהן יוכרעו בתובענה לטובת הקבוצה;**

14   **(2) תובענה ייצוגית היא הדרך הייעילה וההוונת להכרעה בחלוקת בנסיבות העניין;**

15   **(3) קיימים יסוד סביר להניח כי עניינים של כלל חברי הקבוצה יוצע ויונח בדרך
16   הולמת; הנתבע לא רשאי לערער או לבקש לערער על החלטה בעניין זה;**

17   **(4) קיימים יסוד סביר להניח כי עניינים של כלל חברי הקבוצה יוצע ויונח בתום לב."**

18   נדון-cut בשאלת האם תנאים אלה מתקיימים במקרה דנן.

אם קיימת עילת תביעה אישית של התובע המיצג?

20   לגבי העבודות הבסיסיות אין כלל מחלוקת ומדובר עליהם בפתח הדברים. נזכיר כי בעקבות
21   מכירת דירתו, המבקש חישב את השומה העצמית ללא הפחתה של רכיב הפחת משווי
22   הרכישה, כך שסכום מס השבח לתשלום עמד על סך של 9,263 ₪. ברם, המשיבה לא קיבלה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

ת"ץ 20-01-42666 חנ נ' רשות המיסים

תיק חיצוני :

1 תחשיב זהה. היא קבעה כי לפי הוראה 5/2007 יש להפחית את הפחת משווי הרכישה. בהתאם
2 לכך הופחת רכיב הפחת בסך של 108,937 ₪ משווי הרכישה, מה שהגדיל את סכום השבח בגין
3 המכירה ובעקבותיו גם את מס השבח, כך שבסופה של יום סכומו עמד על 19,646 ₪. ביום
4 5.1.2020 שילם המבקש את תוספת המס שנדרשה ממנו. מהאמור לעיל עולה כי לבקשתו
5 עומדת עליה תביעה אישית בגין מס השבח שהוא נאלץ לשלם ביתר, חרף מהאתו.

6 **האם התובענה מעוררת שאלות מהותיות הקשורות לכל חברי הקבוצה והאם יש אפשרות
7 סבירה שבו יוכלו לטובת הקבוצה?**

8 46. בכלל הנוגע לתנאי זה, השאלה המשותפת העומדת לדין היא בעינה שאלת משפטית מובהקת,
9 קרי, האם לצורך חישוב מס שבח על מכירה של דירת מגורים, אשר הווערכה בפטור מלא מס
10 הכנסה לפי חוק הפטור ולא נוכה בגין פחת, יש לנכונות פחת משווי הרכישה (ואגב כך להגדיל
11 את סכום השבח ומילא גם את סכומו של מס השבח) או שמא הניכוי אינו מותר?

12 47. כאמור, שאלת משפטית זו כבר נדונה בעבר על ידי ועדת הערד בעניין **וימן**. באותו עניין נחלקו
13 דעתות חברי המותב. דעת הרוב (כב' השופטת א' ויינשטיין בהסכמה רוי'ח גלית יחזקאלי-גולן)
14 קיבלה את עמדת המשיבה לפיה יש להפחית פחת משווי הרכישה לצורך חישוב השבח. לעומת
15 זאת, דעת המיעוט (רוי'ח שמעון פסטנברג) הייתה הופוכה.

16 48. הואיל והמשיבה משליפה את יהבה במידה רבה על פסק הדין בעניין **וימן**, יש להבהיר תחילתה
17 כי החלטתה של ועדת הערד בעניין **וימן** אינה מהווה הילכה מהחייבת את בית-משפט זה (ראו :
18 סעיף 20 לחוק-יסוד : השפיטה). מAMILA, הסתמכותה של המשיבה על פסק הדין של ועדת הערד
19 בעניין **וימן** אינה הופכת את גביית המס בעניינו של המבקש לגביה דין. והרי לפסק הדין של
20 ועדת הערד, בשונה מפסק דין של בית המשפט העליון, אין מעמד מהחייב ביחס לעריכות
21 שיפוטיות אחרות. במקרה אחרות, נפקותו של פסק הדין בעניין **וימן** היא שבגיית המס
22 מהניסיונות הספרטיפי שעניינו עמד לדין בעניין **וימן**, וממנו בלבד, הייתה דין. הא ותו לא. זאת
23 ועוד, העובדה כי חברי המותב בעניין **וימן**, נחלקו בדעותיהם, מצבעה על כך שההתואנה
24 המשפטית אליה הגיעו ועדת הערד באותו עניין, אינה בהכרח התואנה המשפטית היחידה
25 האפשרית.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

ת"צ 20-01-42666 חן נ' רשות המיסים

תיק חיצוני :

1   49. עוד נזכיר כי לעת הזו לא נדרשות קביעות נחרצות בסוגיות סיכומי הצלחה של התובענה,
2   משום שהמבחן הנדרש לצורך אישור התובענה הייצוגית הוא קיומה של **אפשרות סבירה**
3   שהמחלקת תוכרע לטובת הקבוצה. אכן, על מי שmagish בקשה לאישור תובענה הייצוגית, מוטל
4   להראות, כבר בשלב מקדמי של אישור התובענה הייצוגית, כי קיימת לו עילת תביעה טובה
5   לכואורה, כי קיימת תשנית ראייתית מספקת המקימה סיכוי סביר להכרעה בתביעה לטובתו
6   וכן עליו להראות כי ניהול ההליך יהא בהכרח לטובת הקבוצה ולא לרעתה (ראו : ע"א 3849/16
7   פריברונ נ' בולוס גד תיירות ומלונות בע"מ (ນבו 2018.12.8) ; ע"א 5378/11 פרנק נ' אולסיל
8   (ນבו 22.9.2014) ; רע"א 729/04 מדינת ישראל נ' קו מחשבה בע"מ (ນבו 26.4.2010)). ברם,
9   הדרישה היא אך ל"אפשרות סבירה" להכרעה לטובת הקבוצה. בשלב מקדמי זה לא נדרשת
10   דרגה של אפשרות קרוביה או וודאית להכרעה לטובת הקבוצה. וכפי שນפסק ברע"א 2128/09
11   הפניקס חברה לביטוח בע"מ נ' עמוסי (ນבו 05.07.2012) :

12   "לענין זה, די לו לבית המשפט לעקוב בדקדקנות אחר לשון החוק ולראות האם
13   קיימת 'אפשרות סבירה' להכרעה לטובת קבוצת התובעים; הא, ותו לא. החמרת
14   התנאים לאישור תובענה הייצוגית, ובירור רוב רובה של התביעה כבר בשלב אישור
15   התובענה הייצוגית, חורגת מהאייזון שקבע החוק, ועל כן היא אינה ראוייה." (בפס' 15).

16   דברים דומים נאמרו גם ברע"א 3489/09 מגדל חברה לביטוח בע"מ נ' חברת צפוי מתכות עמק
17   זבולון בע"מ, פ"ד סו(1) (2013) (להלן: "מתכות עמק זבולון"), שם נפסק כי אין להציב
18   בפני תובע ייצוגי רף הוכחה גבוהה מדי :

19   "בשלב אישור התובענה הייצוגית נבחנת עילת התביעה במישור הלכורי בלבד ואין
20   מצופה כי בשלב זה תוכל עילת התביעה ברמה שבה יידרש התובע הייצוגי להוכיחה
21   בהליך העיקרי, לאחר שתאושר תובענותו הייצוגית. הבדיקה זו לגבי טיב ואיכות הראיות
22   שציריך להניח התובע הייצוגי בשלב המקדמי אינה הבדיקה בלבד אלא צורך שינון
23   לה משקל ממשי באופן שלא יוכב בפני תובעים ייצוגיים רף הוכחה גבוהה מדי דבר שעלול
24   להביא לכרסום באפקטיביות של כל התובענה הייצוגית."

25   כאמור, סעיף 47 לחוק מיסוי מקרקעין מגדיר את "יתרת שווי הרכישה" בזו הלשון :

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

ת"ץ 20-01-42666 חן נ' רשות המיסים

תיק חיצוני :

1   "יתרת שווי רכישה" - שווי הרכישה לאחר הוספת הסכומים המותרים בגיןIFI
2   סעיפים 39 ו-39א שהוצאו עד יום המכירה בתוספת ערך ההוצאות ששולמו לאחר יום
3   המכירה ולאחר ניכוי הפחח... (ההדגשה אינה במקור, ח.ב.).

4   כאמור, לצורך חישוב השבח בגין יחויב נישום במס, יש לנחות את הפחח משווי הרכישה. ברם,
5   אם בפועל הנישום לא ניכה את הפחח מהכנסתו החייבת, מה יהיה על ניכוי הפחח בכל הנוגע
6   לחויב במס השבח? על שאלה זו נסוב פסק-הדין בעניין PIV, אשר הבHIR את יחסינו הגומלין בין
7   מס הכנסה למס שבך מקרען. כב' השופט ע' גירושוקוף קבע כי ניכוי הפחח לעניין השבח
8   נדרש למנוע מצב של כפל הטבה בגין אותו רכיב הוצאה – פעם אחת כהוצאה לצורך ייצור
9   הכנסה במסגרת דיני מס הכנסה, ופעם נוספת לצורך חישוב השבח במסגרת דיני מס שבך
10   מקרען :

11   "הטעם בקייזו הפחח משווי הרכישה בנסיבות אלה הוא שבעל הנכס נהנה מקיזוז רכיב
12   ההוצאה המגולם בפחח עת שילם מס על הכנסתו מהנכס לאורך השנים. לפיכך על
13   רכיב הפחח להיות מנותר עתה בעת חישוב הרווח ההוני מהנכס, שכן אם לא תעשה כך,
14   ינוכה אותו רכיב הוצאה פערמים – פעם אחת מההכנסה החייבת של הנישום (בדמות
15   הפחח) ופעם נוספת מהשבח שהפיק במכירת המקרען (בדמות הכרה במלוא משווי
16   הרכישה, למורות שחלקו נוצל בפחח). בתוצאה לכך הנישום ייהנה מהטבה כפולה בגין
17   אותה הוצאה ... ניתן לומר כי המוכר שניכה הפחח על הנכס מהכנסתו החייבת כבר
18   'השתמש' באותה שחיקה בערך הנכס כדי להקטין את חבותיו המס שלו ועל כן הוא אינו
19   זכאי ל'השתמש' בה שוב להקטנת חבות המס שלו בעת המכירה' ... "

20   (עניין PIV, פס' 14).

21   עם זאת, כאשר הנישום נמנע מלעות שימוש בפחח בעת תשלום מס הכנסה, אין אין מקום
22   לקיזוז הפחח משווי הרכישה :

23   "לעומת זאת, כאשר נמנע הנישום מלעות שימוש בפחח, ההיגיון האמור אינו חל, שכן
24   אין סכנה להטבה כפולה בגין אותה הוצאה, ועל כן ניכוי הפחח משווי הרכישה אינו נדרש
25   כדי למנוע מצב בו יקבל הנישום ניכוי כפול בשל סכום הוצאה אחד' ... "

26   (עניין PIV, פס' 15).

בית המשפט המחויז בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

ת"ץ 20-01-42666 חן נ' רשות המיסים

תיק חיצוני:

על כן נקבע כי :

2   "מכל האמור לעיל יצאנו למדים כי תכילת ניכוי הפחית בעת חישוב מס שבך היא מניעת
3   הקרה בטבה כפולה בגין אותה הווצה, באופן המקדים מיסוי אמת." (ענין PIV, פס' 4.).

5   51. לפי היגיון זה, נישומים בעלי דירות לפטורם לפי חוק הפטור שלא ניתן פחת כחוצאה לצורך
6   ייצור הכנסתה במסגרת דיני מס הכנסת, לא יונקה להם פחת משווי הרכישה בבוראム לחשב את
7   השבח ממכירת הדירה, שהרי הם לא ניצלו את הפחית לשם הפחתת חובותם במס הכנסתה,
8   וממילא אין כאן חשש להטבת מס כפולה בהקשר לפחות.

9   גם סעיף 5 לחוק הפטור מתוישב עם עמדת זו, בקבעו כי :

10   "מי שקיבל הטבה לפי חוק זה, לא יהולו לגביו תקנות מס הכנסת (שיעור פחת לדירה
11   מושכרת למגורים), תשמ"ט-1989."

12   משמע, נישום שחיל עליו חוק הפטור כלל איינו רשאי לנכות פחת בגין הכנסתתו, ולכן קשה
13   להלום מצב שבו מי שנאסר עליו לנכות פחת, הרי שבבאו למכור את דירתו הפטורה, אזי
14   לצורך חישוב שווי הרכישה יונקה ממנה פחת, ובכך תישלל ממנו הלהקה למעשה, באופן חלקי
15   אמןם, הטבת המס שהוענקה לו על ידי חוק הפטור.

16   בambilים אחרות, אם נישום בחר לצוד במסלול הפטור המלא לפי חוק הפטור, הרי שככל
17   האלמנטים הקשורים לניכוי פחת אינם חלים עליו, בין ההיבטים המיטיבים עימיו (ኒיכוי
18   הווצאות לצורך ייצור הכנסת מהכנסתה חייבת), ובין אלה שאינם מיטיבים עימיו (ኒיכוי פחת
19   משווי רכישה לצורך חישוב השבח, מה שגורם להגדלת השבח החיבב במיסוי).

20   לעומת זאת, הסדר שונה בתכילת מצויה בסעיף 122(ג) לפקודה, שענינו מסלול המס המופחת
21   (להבדיל מסלול הפטור). סעיף זה קובע כי מי שבחור במסלול המס המופחת, לא רק שלא
22   יהיה רשאי לנכות פחת מהכנסתו בגין השכרת הדירה, אלא בנוסף, בעת מכירתה של הדירה,
23   הפחת התיאורטי שלא נוכה, יתווסף לשווי המכירה של הדירה, מה שינגדיל את השבח וממילא
24   גם את מס השבח. וזו לשונו של סעיף 122(ג) לפקודה :

בית המשפט המחויז בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

ת"צ 20-01-42666 חנ נ' רשות המיסים

תיק חיצוני:

1   "(ג) על אף האמור בכלל דין, היחיד שבחר לשולם מט כאמור בסעיף קטן (א), לא יהיה זכאי
2   לנכונות פחת או הפחטה אחרת בשל הדירה, או הוצאות שהווצאו בייצור ההכנסה מדמי
3   השכירות, ולא יהיה זכאי לקיזוז, לזכויו או לפטור מההכנסה מדמי השכירות או מהמס
4   החל עלייה; ואולם לעניין חישוב מס השבח החל במכירת הדירה, יוסף לשווי המכירה
5   הסכום המרבי של הפחטה או הפחטה שנייה היה לנכונותו לפי כל דין, אילולא סעיף קטן
6   זה, לתקופה שבה שילם היחיד מט כאמור בסעיף קטן (א)".

7   הרצינול העומד בסיס הוראה זו הוא שמי שננה מס מופחת ובכך קיבל הטבת מס
8   מסויימת, לא יהנה מהטבה נוספת הקשורה לניכוי הפחטה. לכן, הטבת המס המופחת
9   "תcoresms" במידה מה באמצעות הוספת פחת פיקטיבי לשווי המכירה, מה שיגרום לגידול
10   במס השבח.

11   נשלת איפוא השאלה האם דין דומה צריך לחול גם לגבי הדירות הפטורות לפי חוק הפטור,
12   או שמא בעניין של הדירות הפטורות יש לפעול לפי הרצינול הכללי שעוגן בפסק-דין **IV**,
13   לפיו לא מנכימים פחת משווי הרכישה במסגרת חישוב מס השבח אם בפועל הנישום לא ניכה
14   פחת (כמו במקרה של הדירות הפטורות). תשובה של המשיבה לשאלת זו, כפי שבאה לידי
15   ביטוי בהוראה 5/2007, הינה שדין מסלול הפטור המלא דין מסלול המס המופחת, ולפיכך יש
16   לנכונות פחת משווי הרכישה בעת שמחשבים את גובה השבח שהתקבל בעת מכירתה של הדירה
17   הפטורה. על עמדה זו של המשיבה חולק המבוקש מכל וכל וזהי למעשה ליבת המחלוקת.

18   סעיף 122 לפקוודה (מסלול המס המופחת) נחקק במסגרת חוק לתיקון פקודת מס הכנסה (מ"ס
19   75) התשמ"ז – 1987. בדברי ההסביר להצעת החוק הובהר כי תכליתו של המסלול היא לעודד
20   בעלי דירות להשכיר את דירותיהם מבלי שיידרשו להגשים על כך דוח' הכנסות שנתי (דברי
21   הסבר להצעת חוק לתיקון פקודת מס הכנסה (מ"ס 75), התשמ"ז—1987, ה"ח 1835, 261
22   (15.6.1987)), שכן הצורך בהגשת דוח' כזה נתפס כיחס המונע השכירה של דירות.

23   שלוש שנים לאחר מכן חוקק חוק הפטור, לפיו הכנסה של היחיד מדמי שכירות על דירת מגוריים
24   עד לתקרה מסויימת, תהא פטורה כליל מס הכנסה. חוק זה נחקק תחילת כהוראת שעה
25   בשנת 1990, ובדברי ההסביר לחוק נאמר כי מטרתו הינה לעודד בעלי דירות הנמנעים מהשכרת
26   דירות ריקות שבבעלותם, להשכיר אותן, על מנת להקל את המצוקה של מחסור בדירות
27   שהתגבר עם קליטת העולים הרבים הארץ (דברי הסבר להצעת חוק מס הכנסה (פטור

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

ת"צ 20-01-42666 חנ נ' רשות המיסים

תיק חיצוני:

- 1   ממש על הכנסת מהשכרת דירת מגורים) (הוראת שעה), התש"ן-1990, ה"ח 17, 1987, 17
2   (25.4.1990). במאמר מסווג נציג כי לימים, הוראת השעה הפכה להוראה קבועה.
- 3   כאמור, הוראה 5/2007 משווה במישרין בין מסלול המס המופחת לבין מסלול הפטור המלא,
4   והיא קובעת כדלקמן:
- 5   "כאשר בחר הנישום להחיל על הכנסתות השכירות את מסלול הפטור המלא **חל דין זהה**
6   במהותו על אף שבהוראת החוק לא נקבע הוראה מפורשת הדנה בהסדרי המיסוי
7   שיחלו בעת מכירת הדירה. כמו כן, לא נקבע במפורש האם נישום יכול לדרש את
8   ההוצאות השוטפות שנשא בהן. יודגש כי בהתאם לתקילת המוצגת לעיל, גם כאן אין
9   להתייר את ההוצאות השוטפות וייש לנכות את הפחת משווי הרכישה שניתנו היה לדריש
10   במס הכנסתה (ኒכי הפחת משווי הרכישה מקביל למנגנון הוספת הפחת לשווי המכירה
11   אשר נקבע בסעיף 122 לפוקודה).
- 12   הרצינול שעומד בבסיס סעיף 122 לפוקודה תקף גם כאשר ניתן פטור מלא. הפטור מוגלם
13   את התורת ההוצאות. חישוב ההכנסה החייבות מתיתר בשל הפטור ולשם הפשטות נקבע
14   הפטור על הכנסתה ולא על הכנסתה החייבות.
- 15   עמדה זו משקפת את העקרונות החשובניים המקובלים בדבר ייחוס הוצאות הכנסתות,
16   ובמקרה דנן את ההוצאות והפחית להכנסה הפטורה. כמו כן, גם בסעיף 18(ג) לפוקודת מס
17   הכנסתה יש הוראה דומה לייחוס הוצאות הכנסתות מועדות או פטורות.
- 18   מסיבה זו גם לא ניתן להתייר בניכוי הוצאות שוטפות, או הוצאות הוניות שהיו מותירות
19   לשיעורין (פחית) אצל פקיד השומה לו היה בוחר המשכיר במסלול הרגיל, אם הכנסתות
20   הופטרו ממש **במסגרת הוראת החוק.**"
- 21   (הוראה 5/2007, עמ' 3-4) (ההדגשות אינן במקור, ח.ב.).
- 22   דעת הרוב בעניין **וימן** קיבלה עמדה זו של הוראה 5/2007, לפיו נוכחות התקlications של מסלול
23   המס המופחת לפי סעיף 122 לפוקודה ומסלול הפטור המלא ממש לפי חוק הפטור - עידוד בעלי
24   דירות להשכير את דירותיהם. הרי שגם במסלול הפטור הנהחה היא שהפטור ממש מוגלם
25   בתוכו גם את הפחת ואין מקום ליתן כפל ניכוי של ניכוי של אותו פחת במישור מיסוי מקרקעין (עניין

בית המשפט המחויז בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

ת"ץ 20-01-42666 חן נ' רשות המיסים

תיק חיצוני :

1   ימן, פס' 53 לפסק-דין של כב' השופט א' וינשטיין). עוד נפסק בענין **וימן** כי תכלייתן של
2   הנטבות היא לעודד השכרת דירות אך לא את מכירתן (פס' 60 לפסק-דין של כב' השופט
3   א' וינשטיין).

4   לעומת זאת, דעת המיעוט של רוי'ח פסטנברג חלקה על קביעות אלו של דעת הרוב. לדידנו, עצם
5   העובדה כי חוק הפטור שותק בנושא ניכוי הפחota משווי הרכישה במועד המכירה, כאשר
6   באותה עת עמדה נגד עיניו של המחוקק ההורה והחד-משמעות של סעיף 122(ג)
7   לפחות שנקקה קודם לכן, מעידה כי יש לראות בכך הסדר שלילי לפיו אין לנכות לכך משווי
8   הרכישה כאשר נמכرت דירה שהושכרה בהתאם למסלול הפטור (פס' 10 לחווות דעתו). גם
9   הוראת הביצוע הראשונה מעידה ככלעצמה כי מחתם העדר התיחסות לסוגיות ניכוי הפחota
10   כאשר מדובר בדירות במסלול הפטור, אין מקום לנכות לכך משווי הרכישה לגבי דירות אלה.
11   רוי'ח פסטנברג ذן בנוסף בתכליות וברציונלים של ההסדרים החוקיים השונים. לדידנו, תכלית
12   החקיקה של חוק הפטור הייתה להגדיל את היצע דירות המוצעות לשכירות למגורים לשם
13   התמודדות עם גלי העלייה, זאת באמצעות מתן פטור ולא דחינת מס. לפיכך, הוראה 5/2007
14   סותרת לטעםו את תכליתו של חוק הפטור :

15   **"החוק העניק פטור על הבנות משכ"ד, לא מס בשיעור מופחת, לא דחיתת מס ולא**
16   **כל מגנון אחר מלבד פטור.** אך עתה, **כשהרשות מבהירה לנו, כי בעת המכירה יש**
17   **ל"התחשבן" עם המוכר על הפחota התיאורתי ש"גולות בפטור", נראה כי הפטור אינו**
18   **פטור אמיתי, אלא למעשה "דחיתת מס".** תובנה זו מביאה אותנו לשאלת המתבקשת:
19   **בשעת אומרת פטור, רשות המיסים, ומה את מตכוונת?** האם הפטור הוא "פטור" או
20   **שהוא רק "אולי" או שהפטור הוא רק "עוד לא"? ...** (שם, פס' 26. ההדגשה במקור,
21   ח.ב.).

22   לאור מסקנותיו בנוגע לתקילת החוק, ציינו רוי'ח פסטנברג כי במועד חקיקת חוק הפטור,
23   ובמסגרת הוראת הביצוע הראשונה, נקבעו נציגות מס הכנסת בבירור את עמדתה על מנת לתת
24   ודאות למשכרי הדירות שירצו להנות מהפטור. לפיכך, "**כל שינוי לאחר מכון והוספת**
25   **הקשרים לסעיפים אחרים (למשל סעיפים 122, 18(ג) וכו') מהווים שינוי חקיקה שיש לבצעו**
26   **רק בדרך ראשית של שינוי חוק שאינו בסמכות רשות המיסים ולא באמצעות שינויים הוראות**
27   **ביצוע.**" (שם, פס' 31).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

ת"ץ 20-01-42666 חן נ' רשות המיסים

תיק חיצוני :

- 1   58. בחלוקת העקרונית בשאלת המtauוררת כאן, קרי, האם בעת מכירתה של דירה שהושכרה
2   במסלול הפטור ממיס הכנסה, ולכן לא נוכה פחות מן ההכנסות שהניבה, יש מקום לנכות את
3   הפחת הרעויני משווי הרכישה לצורך חישוב מס השבח בעת מכירתה, עדיפה בעניין עמדתו
4   של המבקש על פני עמדתו של המשיבה. מסקנה זו, לפיה הדיון עם המבקש, עולה בקנה אחד
5   עם ההלכה שנספקה בעניין **PIV**, לפיה הטעם בגין ההפחת משווי הרכישה בעת חישוב השבח
6   הוא מניעת הטבה כפולה בגין אותה הוצאה ממש. פעם אחת הטבה בדמות ניכוי ההפחת
7   מהכנסה החייבת במס, ופעם שנייה, בעת חישוב השבח שנוצר במכירת המקרעין, אלא
8   שכאשר הנישום כלל לא השתמש באותה הטבה (מושום שמילכתהילה הוא קיבל פטור ממיס כמו
9   במקרה של הדירות הפטורות), החשש האמור איננו מתקיים. וכפי שנספק בעניין **PIV** : "לעומת
10   זאת, כאשר נמנע הנישום מלעות שימוש בהפחת, ההיגיון האמור איננו חל, שכן אין סכנת
11   להטבה כפולה בגין אותה הוצאה, ועל כן ניכוי ההפחת משווי הרכישה אינו נדרש בכספי" **"למנוע**
12   **מצב בו יקבל הנישום ניכוי כפול בשל סכום הוצאה אחד..."**
- 13   לעומת זאת, אם קיבל את פרשנותה של המשיבה, יוצא שלא רק שלא הייתה כאן "הטבה
14   כפולה" לנישום (שכן הנישום מעולם לא ניכה את הפחת מהכנסותיו בגין הדירה), אלא
15   שלמעשה, תקורסם הטענה שהחכוו ליתן לאוטו נישום בדמות פטור מלא ממיס
16   הכנסה, באמצעות הגדלת חובות המס שלו במקרה של מכירת הדירה. הקרים יתבצע
17   באמצעות ניכוי של הפחת הרעויני (הפחת שלא נועל על ידי הנישום) משווי הרכישה, מה
18   שיגדיל מנתה וביה את השבח שנוצר במכירה ואגב כך את חובות המס של אותו נישום.
- 19   בהקשר זה חשוב לציין כי ההלכה שנספקה בעניין **PIV**, מעבר לכך שהיא ההלכה המחייבת את
20   כל העריאות, נפסקה בשנת 2019, בעוד שפסק הדין בעניין ימין ניתן בשנת 2016.
- 21   אכן, בכל הנוגע למסלול המס **המופחת**, המחוקק גילתה דעתו, באופן ברור ומפורש במסגרת
22   סעיף 122(א) לפקודה, כי לא רק שיחיד שבחור במסלול זה לא יהיה זכאי לנכות פחת מהכנסתו
23   החייבת במס בגין השכורת הדירה, אלא שבנוסף, בבואו למוכר את הדירה, הרי שלענין השבח,
24   יתווסף לשווי המכירה הסכום המירבי של הפחת הרעויני שניתנו היה לנכותו לפחות כל דין. ככלומר,
25   סכום השבח יגדל באופן מלאכותי, מה שיגדיל ממילא גם את מס השבח שישולם בגין המכירה.
26   מאחרורי מנגנון זה מסתתרת הנהנה כי המס המופחת מגלים בחובו את כל הנסיבות האפשריות,
27   לרבות ניכוי פחות, ולכן אין מקום להטבה נוספת בעת מכירתה של הדירה. ברם, זהה בחרותו

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

ת"ץ 20-01-42666 חן נ' רשות המיסים

תיק חיצוני :

- 1 המפורשת של החוק, ואין לנו לערער או להרהר אחריה. בחירה דומה של החוק איןנה
2 קיימת ביחס למסלול **הפטור** המעוגן בחוק הפטור, ואני רואה כיצד ראשית המשיבה להחלטת
3 על דעת עצמה להחיל על מכירה של דירה פטורה את אותו מגנון של כרטסם בהטבת המס,
4 מבלי שהדבר יגבה בהוראות החוק. נזכיר בהקשר זה כי בעוד סעיף 122 לפקודה נחקק בשנת
5 1987, הרי שחוק הפטור נחקק שלוש שנים לאחר מכן, בשנת 1990, כך שלגद החוק עמד
6 ההסדר של סעיף 122(א) לפקודה, וחוץ זאת, לא מצא החוק לאמצע ולהחילו על מכירה של
7 הדירות הפטורות לפי חוק הפטור. לטעמי מדויבר איפוא בהסדר שלילי. רצונה של המשיבה
8 להחיל את אותו הגיון ממש על הדירות הפטורות אין בו די, שכן אין מגדלים חבות במס מכוחו
9 של היקש, אלא על פי הוראת חוק ברורה ומפורשת, שבמקרה דנן אינה קיימת. ואכן, המשיבה
10 עצמה לא סבירה, מאז חוק הפטור בשנת 1990 ועד לשנת 2007, כי היא רשאית לנוהג כפי
11 שהיא נהגת כיום, ולא בכדי הוראת הביצוע הראשונה לא התירה זאת. לטעמי, לעומת מה
12 הפרשנית של המשיבה עצמה, בין השנים 1990-2007, נודעת חשיבות לא מבולטת בבעונו
13 לקבוע מהי הפרשנות הנכונה של חוק הפטור בסוגיות ניכוי הפקת בעת המכירה. אכן, המשיבה
14 שינתה את עמדתה מן הקצה אל הקצה בשנת 2007, אלא ששינוי פתאומי זה לא נומך על ידה
15 ואינו נסמך על שינויו כלשהו במצב הסטוטוטורי.
16. כפי שנפסק לא אחת, לחוקי המס אין כלל פרשנות יהודים והם יפורשו בהתאם לתורת
17 הפרשנות הלשונית והתכליתית בדומה לענפי המשפט האחרים (ע"א 8511/18 **פקיד שומה
נתניה נ' זלך הונגריה בע"מ**, פס' 26 (ນבו 2020.01.26) (להלן: "זלך הונגריה"). וכפי שנפסק
18 בע"א 5206/15 **אכטילאט נ' פקיד שומה נצרת**, פס' 9 (ນבו 2016.12.26.) ("האגשה הנהוגת
19 בשיטת המשפט הישראלית דוגלת בפרשנות מהותית – לאו דוקא פרשנות דזוקנית – של
20 דיני המס ... עם זאת, כלל הפרשנות של דיני המס ... אינם שונים מכללי פרשנות החלטים
21 על כל דבר حقיקה, ולפיהם נקודת המוצא היא הלשון שבה נוקט החוק.").
22
23 הליך הפרשנות הוא דו-שלבי. תחיליה יש לאתר את כל המשמעויות של שון החוק יכולה לשאת.
24 ככלומר, נדרש נקודת אחיזה, ولو גם מינימלית, בלשון החוק, משום שהAMILIM מגבילות את
25 הפירוש (ע"א 165/82 **קיובץ חצור נ' פקיד שומה רחובות**, פ"ד לט(2) 75, 70 (1985); ד"ג 40/80)
26 קניג נ' כהן, פ"ד לו(3) 701, 716 (1982)). ברוח זו נפסק כי "פרשנות תכליתית פירושה מתן
27 פרשנות לדבר حقיקה שיש לה אחיזה בלשון החוק, אך אין פירושה מתן פרשנות שלשון
28 החוק אינה יכולה לשאת ..." (בג"ץ 9021/20 **עזבון המנוח אהוביה סנדק ז"ל נ' מטרת**

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

ת"צ 20-01-42666 חן נ' רשות המיסים

תיק חיצוני :

ישראל - ימ"ר תל אביב, פס' 19 (נבו 14.01.2021) ; ע"א 450/17 אס.ב.י.אן הלבשה בע"מ נ'
מדינת ישראל רשות המיסים, פס' 7 לפסק דין של כב' השופט ד' מינץ (נבו 29.10.2019)).

רק לאחר מכן, בשלב השני, ככל שישנה יותר מפרשנות לשונית אחת אפשרית, שומה על בית המשפט לנסות ולאთר את תכליותיו של דבר החקירה שפרשנותו עומדת על הפרק, ולבחר מבין כל האפשרויות הפרשניות שאותרו את הפרשנות המשגימה תכליות אלה באופן המיטבי (דליך הונגריה, פס' 28). לעיתים, הבדיקה הפרשנית נעוצרת כבר בשלב הראשון, מקום בו אין אחיזה לשונית לטיעונו של בעל דין מסוים (שם, בפס' 29).

במקרה דן קיים קושי למצוא אחזקה לשונית בחוק הפטור ובחוק מיסוי מקרקעין לעמדתה הפרשנית של המשיבה בכל הנוגע לניכוי פחות משווי המכירה של הדיירות הפטורות, שהרי מע茨ם הגדרתו בסעיף 47 לחוק מיסוי מקרקעין, פחות הוא הסכומים הנิตנים לניכוי לגבי מקרקעין לפי סעיף 21 לפקודת מס הכנסת, בציורף הסכומים שהופחתו מהמחיר המקורי שלהם לעניין מס הכנסת, אלא שבמסלול הפטור לא ניתן כלל לנכות פחות. ואכן, סעיף 5 לחוק הפטור אף קובע כי "מי שקיבל הטבה לפי חוק זה, לא יוכל לגביו תקנות מס הכנסת (שיעור פחות לדירה מושכרת למגורים), תשמ"ט-1989.". קשה איפוא לראות כיצד ניתן, לצורך חישוב מס השבח, לנכות פחות רעוני משווי הרכישה של דירה פטורה, שעה שחוק הפטור אסור מדיעקאה על ניכוי פחות לדירה שכזו.

לכן, גם אם אין לטובת המשיבה כי יש הגיון מסוימים ברצונה לגזור, לעניין הדיירות הפטורות, גזירה שווה מהדין החל על מכירת דירות שהושכרו לפי מסלול המס המופחת, הרי שבהעדך אחזקה לכך בלשון החוק, איו בכך די, במיוחד כאשר מדובר הלכה למעשה בכרכים שמצועת המשיבה על דעת עצמה בהטבת מס שהמחוקק העניק לבני הדירות הפטורות.

יתר על כן, וכפי שצוין קודם, לעומת שאלת חיזוק נוכח שורה של נתונים, ובהם העובדה כי מבחינה כרונולוגית, חוק הפטור חוקק לאחר סעיף 122 לפקודה, מה שיכל להציג על כך שהמחוקק היה מודע לסוגייה של ניכוי פחות לגבי מס שבבחינתו מי שננהנה מהטבת מס צו או אחרת, ובכל זאת בחר בכוונת מכoon, בכל הנוגע לדיירות הפטורות לפי חוק הפטור, שלא לכרכים בהטבה בעת חישוב מס השבח, בגין מה שנעשה בסעיף 122(א) לפקודה; וכן העובדה כי המשיבה עצמה נהגה לאורך שנים רבות, בהתאם להוראת הביצוע הראשונה, שלא לנכות פחות משווי הרכישה של הדיירות הפטורות. לשיקולים אלה מצטרפת העמדה העקרונית

בית המשפט המחויז בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

ת"צ 20-01-42666 חן נ' רשות המיסים

תיק חיצוני :

- שנקבעה בהלכת **IV** לפיה לצורך חישוב מס שבחר מקרקעין יתרוסף לשבח רכיב הפחית רק לאותם נישומים שניכו את הפחית בפועל, משום שתכליתו של סעיף 47 לחוק מיסוי מקרקעין היא מניעת כפל הנאת מפחית שנוכה למעשה ממש הכנסה, ובהדר ניכוי של פחת, כמו במקרה של הדירות הפטורות, אין מצב של כפל הטבה.
- בנסיבות אלה, ניתן לקבוע כי בהחלט ישנה אפשרות סבירה, אם לא מעלה מכך, שהשאלה המשפטית שבסמחלוקת תוכרע לטובה הקבוצה.

אם תובענה ייצוגית היא הדרך וההוגנת להכרעה בחלוקת בסיבות העניין?

השאלה הבאה שיש לבירר היא האם תובענה ייצוגית היא הדרך היילה וההוגנת להכרעה בחלוקת בסיבות העניין. בהקשר זה מתעוררות שתי שאלות נפרדות. **השאלה האחת**, נוגעת ליעילות והוגנות כל התובענה הייצוגית במקרה כגון דא, בו קיים שינוי עובדתי בין חברי הקבוצה ובסעד המגיע לכל אחד מהם. בסופו של דבר, שיעור הפחית שנוכה על-ידי המשיבה מתוק שווי הרכישה של כל אחד מחברי הקבוצה במסגרת חישוב השבח במקרקעין, קרי ה"נזק" עליו מושתתת תובענה ייצוגית זו, היה שונה מזה שנוכה לחבריו האחרים לקבוצה, נוכח השפעת נתונים שונים על שיעור הפחית (למשל, משך החזקה בדירה, שווי הרכישה וכו'). לפיכך, שיעור מס השבח ה"עודף" שלו-ם - שונה הוא מנישום **השאלה השנייה** היא האם יש מקום להתריר תובענה ייצוגית מסוימת בו קיים מסלול פרטני, יהודית וייעודי של השגה וערר, מסלול עליו יותר המבקש ביודען מסוים שהעדיף מלכתחילה לבחור במסלול העוקף של תובענה ייצוגית.ណון בסוגיות אלו בסדרן.

בכל הנוגע לשונות הנווגעת לסעיף בלבד, מקובלת עלי טענתו של המבקש לפיה אין בה כשלעצמה כדי להוות חסם בפני אישור התובענה כייצוגית. הلقה היא כי אין לדוחות בקשה לאישור תובענה ייצוגית אך בשל קיומה של שונות בין חברי הקבוצה, אלא אם כן בורור כי לא ניתן להתגבר על הקשיים שמעוררת שונות זו באמצעות הכלים שמעמיד סעיף 20 לחוק תובענות ייצוגיות (ראו : בר"מ 15/9100 עיריות פתח תקווה נ' מרדי, פס' 20 (נבו 28.6.2018) ; ע"א 6887/03 רזניק נ' ניר שיתופי אגודה ארכית שיתופית להתיישבות, פס' 27 (נבו 20.7.2010) להלן: "רזניק") ; רע"א 4114/17 כמייפל בע"מ נ' זוהר (נבו 2.11.2017)). יפים לעניין זה הדברים הבאים :

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

ת"ץ 20-01-42666 חן נ' רשות המיסים

תיק חיצוני:

1   "בכל מקרה שבו מוגשת תובענה ייצוגית, יש לבחון האם קיים דמיון מספיק בין חברי
2   הקבוצה. ... בהקשר זה נפסק כי "נקודות המוצא היא, כי לא נדרש שכלל השאלות
3   המתעוררות בוגדר התובענה הייצוגית תהינה מסווגות לחבריו הקבוצה. די בכך שיש
4   שאלות מסווגות של עובדה או משפט שהן 'מהותיות' ... ואmens, לא אחת הובעה הדעה
5   כי קיומם של הבדלים בין חברי הקבוצה אינו מוביל בהכרח למסקנה כי לא ניתן לאשרה
6   כתובענה ייצוגית ... הדמיון הנדרש בין חברי הקבוצה צריך אפוא להיות מספיק, ולא
7   בהכרח מלא. בנוסף לכך, בחוק תובענות ייצוגיות קיימים פתרונות אפשריים למקרים
8   של היעדר הוומוגניות בין חברי הקבוצה." (עמ' 13/141 קונקטיב גروف בע"מ נ' דבוש,
9   פס' 4 ו- 5 לפסק-דין של כב' השופטת ד' ברק-ארזו וכן פס' אי' לפסק-דין של כב' השופט
10   י' דנציגר (ນבו 2015.11.5)).

11   הנה כי כן, עצם הצורך בחישוב פרטני ביחס לנזקו של כל נישום ונישום, אין בו כדי להצדיק
12   את דחייתה של התביעה לאישור התובענה הייצוגית. בסופו של דבר, המבקש הציב שאלת
13   משפטית אחת המשותפת במספר רב של נישומים, גם אם ההשלכות החישוביות שונות
14   ביניהם. ליבתה של התביעה הייצוגית היא אותה שאלת משפטית משותפת, ולא שאלת הנזק.
15   הכרעה בשאלת המשפטית כמווה כהתרתו של קשר גורדי באבחות חרבי. השונות בשאלת הנזק
16   אכן קיימת מטבע הדברים, אך חרף נסונה המרשימים של המשיבה להאידר עד מWOOD את
17   המורכבות של בירור שאלת זו ולהציגה כשאלת סבוכה עד אשר לא ניתן להכריע בה כלל
18   במסגרת תובענה ייצוגית, לא התרשםתי כי אכן כצעקה. מטבע הדברים, כל נתבע הנדרש
19   להшиб כספים שבגה שלא כדין, נסה בכל מאודו להציג על המורכבות הכרוכה בקביעת
20   שיעורו המדוייק של הנזק שנגרם לכל אחד מחברי הקבוצה, והמרקחה הנוכחי יוכיח. במקרה
21   דנן, קביעת שיעורו של הנזק הפרטני שנגרם לכל אחד מחברי הקבוצה "לא בשמיים היא",
22   והנתונים הדרושים לכך מצוים תחת ידיה של המשיבה עצמה. וכך שצוין בענין **מתכוות עמק**
23   זבולון: "כמו כן, יש להביא בחשבון ... כי בשלב זה הכלים הדינמיים העומדים לרשותו של
24   התובע הייצוגי מוגבלים באופן שמטבעו מנסה לעליו להוכיח את עילת הטבעה. לטעמי,
25   הדברים נכוונים יותר שאות בנסיבות בהן מדובר במערכת יחסים בין מבטח למבטוח בה
26   למבטח ישנה שליטה על מסמכים מהותיים שלא נמצא בידי המבוטח, מסמכים שעשוים
27   לשיעור רבות להוכיח עילת הטבעה בשלב אישור התביעה הייצוגית". מכל מקום, השונות,
28   הגם שהיא בהחלט קיימת, אינה ממשוערת במידה כזו שתוביל למסקנה כי התביעה
29   הייצוגית אינה הדרך היעילה וההגנטה להכרעה במחולקת (רוזניק, פס' 24-27). ישנה גם
30   חשיבות רבה לכך שנזקם של מרבית הנישומים הכלולים בקבוצה הוא קטן יחסית, ואין בו

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

ת"ץ 20-01-42666 חן נ' רשות המיסים

תיק חיצוני :

1 תמרץ מספק מבחןתם לפנות למסלול ההשגה והערר. והרי מוסד התובענה הייצוגית נועד
2 בין השאר, לשם התגברות על העדר התמרץ של הפרט למצות את זכויותיו מול הנتابע:

3 "מוסד התובענה הייצוגית נושא חשיבות רבה בנסיבות הפור המובנה שבין התמרץ
4 הפרט לעשיית שימוש במערכת אכיפת החוק האזרחית לבין התמרץ החברתי הכלל
5 לשימוש שכזה. במילאים אחרים, מוסד זה מאפשר התפתחותן של תביעות שאף
6 כי קיים אינטרס חברתי בבירורו, ייתכן ולא היו יוצאות לפועל בהיעדרו, היוות שתולתה
7 של התעלת הפרט שמשמעותו, נוכחה מוחלטת ההשקה בהגשת התביעה. תכלית זו מתממשת
8 החברתיות של התביעה, נוכחה מוחלטת ההשקה בהגשת התביעה. תכלית זו מתממשת
9 הן במתן פיצוי לניזוקים שתמари צי ההשקה שלהם נוכחים, כך שהיעדרו של מוסד
10 התובענה הייצוגית עלולים להימנע מהשקייע את המאמץ הכרוך בהגשת התביעה, והן
11 בהרთעתם של מעולים פוטנציאליים שהיעדרו של מוסד זה היא אינטנו נושאים ב"מחיר"
12 הנזקים שלהם גרמו...". (ע"א 345/03 ריברט נ' יורשי המנוח משה שם זיל, פס' 2
13 לפסק-דין של כב' השופט ע' ארבל (נבו 2007 (7.6.2007) (להלן: "ריברט").

14 בהקשר זה בחרט מקובלת עליי טענתו של המבקש, כי נזק נטען בסכום של כ- 10,000 ש"נ
15 בלבד במקרה הפרטני שלו (או לשיטתה של המשיבה, נזק ממוצע של כ- 7,000 ש"נ בלבד לכל
16 חברי הקבוצה - ע' 24 לפרטוקול הדיון מיום 17.11.2020), איינו גובה דיו על מנת שהניסיונות
17 הסביר יתרח לאחיזה בಗינו בהליכים משפטיים נגד המשיבה, שכוחה רב לאין שיעור מכוחו הדל.
18 סכומו הנמוך יחסית של הנזק הפרטני מהוות תמרץ לתוליה מבחןתו של הנישום הבודד, בשים
19 לב להוציאות הכרוכות בניהול הליך משפטי של הגשת עדר לוועדת הערר, שלבטה עלות על
20 סכום זה.

21 מכל מקום, מוסד התובענה הייצוגית אינו מוגבל רק למקרים בהם נזקו של הנפגע הוא נמוך.
22 התובענה הייצוגית יכולה בחרט להיות כלי יעל והונן גם לקבוצת נפגעים שנזקו של כל אחד
23 מהם הוא ממשמעותי. כפי שנכתב בעניין ריברט :

24 "התובענה הייצוגית עשויה לשורת תכליות אלה גם כשותחת הנזק מהוות תמרץ מספק
25 מבחינת התובע הבודד להגיש תביעה, ולא רק במקרים שתולחת זו נוכחה." (פס' 3 לפסק-
26 דין של כב' השופט ע' ארבל. וראו גם פס' 9 לפסק-דין של כב' הנשיאה ד' בגיןש).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

ת"צ 20-01-42666 חנ נ' רשות המיסים

תיק חיצוני :

- 1   67. מהאמור עולה כי העובדה שנזקו האיש ש כל נישום שונה משל רעה וכי הקבוצה אינה
2   "הומוגנית", כלשון המשיבה, אינה מהוות סיבה מספקת לדחיתת הבקשה לאישור. כאמור,
3   כל חברי הקבוצה מושפעים מחלוקת משפטית אחת ויחידה, גם אם נזקו של כל אחד מהם
4   שונה. בנוסף, מספר חברי הקבוצה הוא גדול יחסית ועומד על לפחות 6,600 נישומים, לפי
5   עדותה של עו"ד אתי לוסקי, המצאה מטעם המשיבה (עמ' 24 לפוטוקול הדיון מיום
6   17.11.2020). נתונים אלה מוכיחים את המסקנה כי ישנו אינטראס ציבור מובהק בבירור
7   השאלה המשפטית וכי הבקשה משרתת תכליות חשובות של מוסד התביעה הייצוגית, קרי,
8   היותה כלייעיל וזול לשמרות זכויותיו של הפרט כאשר הנזק הנגרם לו הוא קטן יחסית, מניעת
9   התעשרות בלתי צודקת של הצד הפוגע והרטעתם של פוגעים אחרים.
- 10   68. נדון כתובוגיה השנייה שצינה לעיל, והיא מייצוי המסלול של השגה וערר על-ידי המבקש.
11   בהקשר זה המשיבה טוענת כי יש לדחות את הבקשה לאישור על הסף, משום ששומה היה על
12   המבקש לפנות למסלול של השגה וערר ולא למסלול של תובענה ייצוגית.
- 13   69. אקדמיים מסקנה לדיוון ואצינו כי לא מוצאי שיש מקום לסליק את ההליך על הסף מחמת אי
14   מייצוי המסלול של השגה וערר. פרט 11 לנוספת השניה של חוק תובענות ייצוגית קבוע כי
15   תביעה שניית להגish בה בקשה לאישור תובענה ייצוגית היא "תביעה נגד רשות להשבת
16   סכומים שגבתה שלא כדין, כמס, אגרה או תשלום חובה אחר ...". והרי בחוקי מס רבים
17   עומדים לרשות הנישום מסלולי השגה וערר, ואם היה ממש בטענה זו של המשיבה, לפיה אין
18   לבירר תובענה ייצוגית מקום בו קבועים בחוקי המס מסלולי השגה וערר, הרי שהוראת סעיף
19   11 לנוספת השניה הייתה הופכת במידה רבה לאות מתה.
- 20   70. זאת ועוד, המשיבה מבססת טיעונה זה על ההלכה שנפסקה בעניין **אספיידה**. ואולם, באותו
21   עניין הבהירו שופטות הרוב כי ההלכה שנפסקה בנוגע לשאלת האם ניתן להגיש תובענה ייצוגית
22   בגין חיוב בארגונוה בסביבות שבהן הדין מתווה מסלול ייחודי נפרד להשגה וערר על השומה,
23   חלה אך ורק על תובענות ייצוגיות בענייני ארגונוה, ולא בהכרח על תובענות ייצוגיות נגד רשות
24   המסים, כפי המקירה בעניינו. וכדברי בב' השופטת ד' ברק-ארז:
- 25   **"בעיקרו של דבר, בראצוני להציג כי עדתי בנושא שבפנינו נוצרת מן הייחודה של מסלול
26   ההשגה בדיי הארגונוה, שהוא מסלול שונה ובעל מאפיינים מיוחדים בהשוואה לחלק
27   ממסלולי ההשגה האחרים שאליהם התייחסה חברתי. ... לעומת זאת, בתחום מס**

בית המשפט המחויז בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

ת"ץ 20-01-42666 חנ' רשות המיסים

תיק חיצוני:

1   **ההבנה הגשת השגה אינה מוגבלת לעילות מסוימות, וכיולה להשתרע על כל מחלוקת**
2   **מול פקיד השומה, גם כזו שהיא בעל מאפיינים משפטיים מובהקים.** ... אני סבורה
3   שהמקרה שלפנינו אינו מצריך הכרעה בסוגיה המורכבת של היחס בין הлик ההשגה
4   בדיני מס הכנסה לבין תובענות ייצוגיות בתחום דין המס, ש愧 לא שמענו טענות
5   בעניינה. אין ספק שדין מס ההבנה אינם אמורים להישאר מחוץ לעולמן של
6   התובענות הייצוגיות. עם זאת, ממש הזמן יctrך להתרבר היחס שבין הлик ההשגה
7   **לבינו הגשת תובענות כאליה.**" (אספיאדה, פס' 38-40 לפסק-דין).

8   כב' הנשיאה מי נאור, שהצטרכה לעמודתה של כב' השופטת ד' ברק-ארז, הבהירה אף היא כי
9   "דברי מתייחסים אך ורק לתובענות ייצוגיות בסוגיה שנדונה לפנינו, של סיוג נכס לארכוי
10   ארנונה. איני מבקשת לחות דעתה במסגרת זו לגבי דין של תובענות ייצוגיות בנושאים
11   אחרים, לרבות בתחום המס. סוגיות אלה לא נדונו לפנינו ואין למלוד מהאמור כאן דבר
12   לגבין."

13   מכאן שהלכת אספיאדה אינה מונעת בהכרח הגשה של תובענה ייצוגית נגד רשות המיסים בגין
14   גביית מס שלא כדין.

15

16   למסקנה דומה, לפיו הלכת אספיאדה אינה מונעת בהכרח תובענה ייצוגית נגד רשות המיסים
17   בגין גביית מס שלא כדין, הגיע בית המשפט המחויז במסגרת ת"ץ (מיןילאים י-ס) - 23894-
18   מדינת ישראל - רשות המיסים נ' גורביאץ', פס' 15 (נבו 19.11.2020). ראה גם ת"ץ
19   (מיןילאים ת"א) 53101-06-16 53101-06-16 דרור שני נ' רשות המיסים, פס' 34 (נבו 22.09.2019), שם נפסק
20   כי "מקובל עלי עמדת המבקרים לפיה משודבר בסוגיה עקרונית, אין להוליכו במסלול
21   השומתי על מנת למצות את טענותיו, כאשר מדובר בחלוקת פרשנית עקרונית שעמדת
22   הרשות לגיביה ידועה מראש..."

23   יתר על כן, גם שבעניון אספיאדה דעת הרוב קבעה כי על דרך הכלל, לא ניתן לבירר טענות
24   הנוגעות לסיווג נכסים לצורכי ארנונה במתכונות של תובענה ייצוגית, וזאת בעטיו של מסלול
25   השגה וערר שנקבע בדיון לצורך כך, הרי שנספק באותו עניין ממש כי לכל זה ישנו חריג, "פתח
26   צר" כלשונה של כב' השופטת ד' ברק-ארז, לפיו בית המשפט עשוי להכיר בהצדקה להגיש
27   תובענה ייצוגית חל' צעידה במסלול הסטוטורי של השגה וערר, במקרים חריגים בעלי

בית המשפט המחויז בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

ת"ץ 20-01-42666 חנ' נ' רשות המיסים

תיק חיצוני :

1   חשיבות ציבורית מיוחדת, שבהם מתעוררת שאלה משפטית עקרונית המשותפת לנישומים
2   רבים והדעת נותנת כי אין טעם בבירור הטענה במסגרת הליני ההשגה והערר (פס' 23 ו-43
3   לפסק-דין של כב' השופטת ד' ברק-ארז). לעומת זאת, כב' השופטת (כתוארה אז) אמרה כי חיונות
4   סבירה בדעת מיעוט כי "העובד שקיים מסלול סטטוטורי ייחודי לבירור ההליך האישי היא,
5   שלעצמה, אינה צריכה להקים מחסום מפני תובענה ייצוגית באוטו נושא והשאלה המרכזית
6   שאליה על בית המשפט להידרש בהקשר זה היא - האם '[ה]תובענה ייצוגית היא הדרך
7   היעילה וההוגנת להכרעה בחלוקת הנזינות'" (פס' 5 לפסק-דין).

8   ואכן, אף אם היינו מגיעים למסקנה כי הכלל שנקבע בהלכת **אספיידה** חל גם במקרה בתובענות
9   **ייצוגיות הנוגעת למיסוי מקרקעין**, עדין דומה כי המקורה דן נמנה בבדיקה על אותם מקרים
10   המהווים חריג כלל, שהרי בעניינו התובענה הייצוגית מושתתת על שאלה עקרונית אשר
11   משותפת לנישומים רבים, שהיא בעלת חשיבות ציבורית מיוחדת, וספק אם יש טעם לבררה
12   בramework הליני ההשגה וערר. במקרה זה דברי כב' השופט נ' סולברג, אשר קבע כי גם כאשר
13   עסוקין בתובענה ייצוגית בדיני ארנונה, ניתן להתרה אם מדובר בקבוצה המונה אלפי נישומים
14   הנדרשים לנחל לפני הליני השגה פרטניים :

15   "**האם יש בתובענות הייצוגיות 'חשיבות ציבורית מיוחדת' המצדיקה את
16   בחינתן בבית המשפט? לפחות בחיווב, מספר טעמים. ראשית, היקפה של הקבוצה
17   המיוצגת – כל תושבי רעננה שחוויבו בגין שטחים מעין השטחים המקוריים שבסמך
18   – מלמדנו על ההשפעה הנרחבת אשר תיוודע להכרעה בשאלת הפרשנות הנדונה. אך לא
19   ההיקף לבדו הביאני לתשובה חיובית כאמור. נוסף על כך, דומני כי תכליותיו של מסלול
20   ההשגה שבוחק מצדדיות בסטייה ממנו בענייננו. הקבוצה המיוצגת בתובענות דן מונה
21   מאות רבות של נישומים, שמא אף אלפיים, הנדרשים בעת לנחל לפני הליני השגה
22   פרטניים, לשם הכרעה בשאלת אחת משותפת. מצב שכזה ודאי אינו עולה בקנה אחד
23   עם השאייפה להליך יעיל ומהיר עד כמה שניתן."** (עמ' 728/17 רחמים שמואל נ' עירית
24   רעננה, פס' 22 (נבו 04.02.2018)).

25   ראאה גם ת"ץ 14-11-58029 קירשבלום נ' מדינת ישראל משרד האוצר-רשות המיסים, פס' 88
26   (נבו 14.2.2017) :

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

ת"ץ 20-01-42666 חן נ' רשות המיסים

תיק חיצוני:

- 1   "בעניינו מדבר בנושא בעל חשיבות עקרונית אשר לטעמי ראוי להיכל בגדר החרייגים
2   בכלל, בהיותו נוגע לאופן פרשנות המשיבה את הוראות הדין ויישומו ביחס לציבור וחב
3   של נישומים".
- 4   72. ודוק, גם בעניינו מדבר כאמור בשאלת חשיבות ציבוריית ועקרונית, שיש לה השלכות
5   על אף נישומים, שמספרם אף יילך ויגדל מדי שנה בשנה, במיוחד כאשר לכארה וambil
6   קבוע מסמורות, ישנו חשש של ממש שמא רשות המיסים עשתה דין לעצמה, ובניגוד לקביעת
7   החוק, גבתה ועודנה גובה כספי מס שבבחבי יתר מבurai הדירות הפטורות, אגב פרשנות
8   מוטעית של חוק הפטור ועל יסוד היקש מהוראת חוק אחרת הדינה בכלל למי שבחר במסלול
9   המס המופחת. בנוסף, שיקולי עיליות, העומדים בסיס מוסד תובענה הייצוגית (ראו
10   רייכרט, פס' 9 לפסק-דיןה של כב' הנשיאה ד' בינייש), מורים כי תובענה הייצוגית היא הכליל
11   המתאים לעניין דין. במקום אף הילכי השגה וערר פרטניים, העולמים גם להוביל לחוסר
12   אחידות בפסיקת ועדות העරר, ניתן להכריע בשאלת המשפטית המתעוררת בהליך אחד מרוכז,
13   שיש בו חסכוון רב במשאבים, חן לבית המשפט והן לצדדים. המסקנה המתבקשת היא
14   שהתובענה הייצוגית אכן מהווה את הדרך היעילה וההוגנת להכרעה בחלוקת בנסיבות העניין.
- 15   73. זאת ועוד, בבחינת מעלה מהצורך אצין כי לו היה נדרש המבקש למצות ראשית לכל את
16   מסלול ההשגה והערר, וטענותיו היו נדחות במסגרת מסלול זה, אזיי היה נסתם הגולל על
17   הדרך לתובענה הייצוגית, שהרי במקרה כזה לא היה עולה בידי המבקש להציג על קיומה של
18   עילה אישית. מנגד, אם מסלול ההשגה והערר היה מוכתר בהצלחה, גם אז הייתה נחסמתה בפני
19   המבקש האפשרות להגיש תובענה הייצוגית, משום שהוא היה לسعد פרטני ובכך היה
20   מצח עד תום את עילתו האישית, שקיים מהוועה תנאי להגשתה של תובענה הייצוגית. משמע,
21   שליחתו של המבקש למסלול ההשגה והערר פירושה המעשי הוא סתיימת הגולל על האפשרות
22   לביראי פעם את הסכוך במתכונת של תובענה הייצוגית, תוצאה שאינה נראית סבירה על פניה
23   נוכח הוראת סעיף 11 לתוספת השנייה של חוק תובענות הייצוגית שמתירה הגשת תביעה נגד
24   רשות שגבתה מס שלא דין. ואכן, בעניין **אשפיאודה** עד מה כב' השופטת (כתוארה אז) אי-חיות
25   על מצב דברים זה:
- 26   "לגישתי, העובדה שהמערערים לא השיגו על חיובם בארנונה לשנת 2010 (להבדיל
27   משנת 2011 שבה הגיעו השגה אשר נדחתה), אינה חוסמת את דרכם מלאהgis בקשה
28   לאישור תובענה הייצוגית המתധתקת לגבייה יתר בשנת 2010. אדרבא, אילו הגיעו השגה

בית המשפט המחויז בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

ת"ץ 20-01-42666 חן נ' רשות המיסים

תיק חיצוני :

- 1   **כזו ונacho היה בכך בעניין כדי לחסום את דרכם מלנקוט במסלול התובענה הייצוגית,**
2   **משום שהחרו במסלול התביעה האישית ונכשלו.**" (פסק' 7 לפסק-דין).
- 3   טענה נוספת של המשפט שהשива בהקשר זה עניינה ב摩רכבות הבדיקה של זכאות חברי הקבוצה
4   להשבה כספית. לטענת המשפט, איתור הנישומים החברים בקבוצה הוא מרכיב ומוסרב
5   במיוחד, כולל בדיקה ידנית של אלפי טפסים, טופס-טופס, מה שכמובן יטיל עליה על כלכלי
6   כבד.
- 7   ברם, מרכיבות הבדיקה אין בה כדי להוכיח את זכייתה של התביעה. מסקنتי זו מובוססת על
8   מספר אדנים: **ראשית**, מעודותה של עו"ד לוסקי ניכר כי המשפט השכילה, לאחר בדיקה
9   ראשונית בלבד ולא מאמצז מיוחד, לכמת באופן משוער את מספר הנישומים שהתובענה
10   רלוונטיות אליהם – מדובר בכ- 6,600 נישומים (עמ' 24 ל פרוטוקול 17.11.2020), ואף לאמוד
11   את סכום הנזק הממוצע ביחס לכל נישום (כ- 7,000 ₪). מכאן עולה שאף אם חלק מהבדיקה
12   הוא מרכיב, עדין לא מדובר בנסיבות שהיא מעבר ליכולתה של המשפט אגב השקעת מאמצז
13   סביר. חיזוק למסקנה זו נמצא בעדותה של עו"ד לוסקי: "**לא אמרנו שהטפסים לא קיימים,**
14   רק אמרנו שהבדיקה עצמה היא מסורבלת מאוד..." (עמ' 29 ל פרוטוקול 17.11.2020). **שנייה**,
15   גם אם מחצית מן הדיווחים הוגש באופן ידני מעודותה של הגבי לוסקי (שם, עמ' 24), עדין
16   המחצית השנייה הוגשה באופן מקוון מה שאמור להקל על איתור הנתונים הדרושים לשם
17   בירור התביעה. לא התרשםתי כי בבדיקה של כ-3,300 טפסים לערך (מחצית של 6,600), תהווה
18   הכבדה בלתי סבירה על המשפט. **לבסוף**, מרכיבותเหลינו בשאלת כימות הנזק היא חלק בלתי
19   נפרד מהתובענות ייצוגיות מסוימות, ואם זו תהא אמת המציאות לפיה ייחרץ גורלה של תובענה
20   כזו לשפט או לחסד, חלק ניכר מהתובענות הייצוגיות כלל לא תוכלנה להתרבר.
- 21   **ייצוג הולם וניהול בתום לב על ידי המבקש ובא כוונ**
- 22   כאמור לעיל, הוראות סעיף 8(א)(3) וסעיף 8(א)(4) לחוק תובענות ייצוגיות מחייבות, כתנאי
23   מקדים לאישור תובענה כייצוגית, כי עניינים של כלל חברי הקבוצה ייצג וניהול בדרך הולמת
24   ובתום-לב.

בית המשפט המחויז בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

ת"ץ 20-01-42666 חן נ' רשות המיסים

תיק חיצוני :

1   76. המשיבה טענה כי העובדה שהמבקש הגיש את הבקשה לאישור בבית המשפט בעיר תל-אביב-
2   יפו, ולא בעיר חיפה שהיא מקום פעילותו ומגוריו, מקימה חשש לחוסר תום-לב ול-
3   .shopping

4   אין בידי לקבל טענה זו. המבקש הבהיר כי הסיבה שבגינה העדיף לנחל את ההליך בעיר תל-
5   אביב-יפו ולא בעיר חיפהเนוצה בכך שהוא מייצג, כעורך-דין, רשותות הנتابעות בתובענות
6   ייצוגיות בבית המשפט המחויז בחיפה, וברצונו להمنع מהمبرוכה הכרוכה בניהול תיק אישי
7   שלו בבית משפט שבו הוא מופיע תמיד כמייצג רשותות. לא מדובר איפוא ב-forum shopping
8   מה גם שהמשيبة לא הרatta כי לו הוגש ההליך בעיר חיפה, והוא היה מתברר דווקא אצל
9   המותב שি�שב בראש הרכב בעניין ימן. בסופו של דבר, בכפוף לקיומה של סמכות מקומית,
10   הבחירה להתדיין דווקא בבית משפט זה ולא בבית משפט אחר, אינה מבססת טענה לפוגם
11   בתום-לבו של המבקש או בהוגנות הייצוג. גם התנגדותו של המבקש לעירית "מקצת שיפורים"
12   מטעם המשيبة, בדמותו הגשתו של תצהיר משלים לאחר שהמשيبة כבר הגישה תשובה מאוד
13   מפורטת לבקשתה, היתה התנגדות דינונית לגיטימית שאף הוכתרה בהצלחה (ראא החלטות
14   מיום 7.9.2020, מיום 30.9.2020 ומיום 14.10.2020), וממילא אין בה כדי לבסס טענה נגד תום
15   ליבו של המבקש. לגופו של עניין, ומתוך התרשומות מהאופן המקובל והמיומן שבו ניהלו
16   המבקש ובא כוחו את ההליך עד כה, באתי לכלל מסקנה כי עניינים של חברי הקבוצה ייוצג
17   ויונח בדרך הולמת ובתום-לב באמצעות המבקש ובא כוחו.

18   האם המס נגבה שלא כדין?

19   77. כאמור, לפי סעיף 3(א) לחוק תובענות ייצוגיות, "**לא תוגש תובענה ייצוגית אלא בתביעה
20   למפורט בתוספת השניה**". הפרט הרלוונטי לעניינו הוא פרט 11 לתוספת השניה שענינו
21   "תביעה נגד רשות להשבת סכומים שגבתה שלא כדין, כסם, אגרה או תשלום חובה אחר...".

22   78. לטענת המשيبة, הסכומים שגבתה מה המבקש על פי הוראה 5/2007 מהווים גבייה כדין, מכיוון
23   שהיא פוללה בהתאם לפרשנות המקובלת של הדין, שאף אושררה בפסק-דין של ועדת הערד
24   בעניין ימן. לפיכך, גם קביעה בדייעבד לפיה לא יהיה מקום לגבות את תוספת המס מאות המבקש
25   – לא תהפוך את הגבייה שכבר בוצעה לגבייה "שלא כדין".

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

ת"ץ 20-01-42666 חנ' רשות המיסים

תיק חיצוני :

1 טעantha זו של המשיבה דין להידחות. בסופו של דבר, התשובה לשאלת האם הגביה הייתה
2 כדי אם לאו, מושפעת באופן ישיר מן ההחלטה בשאלת המשפטית מושא הליך זה. אם ייקבע
3 שהוראה 5/2007 הינה חוקית, הרי שהגביה הייתה כדין. אם ייקבע היפך, קרי שההוראה
4 הינה בלתי-חוקית, הרי שככל גביה הנובעת ממנה היא גביה שלא כדין. הסתמכות על פסק
5 דין של ועדת הערד בעניינו הפרטיו של ימן, כוחהיפה אך ורק ביחס לחוקות הגביה מאותו
6 ימן, ולא ביחס לכל הנישומים שעניינים כלל לא נדונו. ואכן, כבר נפסק כי הפרשנות הנכונה
7 של פרט 11 לתוספת השנייה היא שניתן לאחר תובענה כיצוגית גם אם הסכומים הנتابעים
8 להשבה נגבו לכתילה כדין ורק במועד מאוחר יותר התבර כי יש חובה להשבים :

9 "... אין למצוא **בדין הכנסת תמינה לעמדת העירייה כאילו הייתה כוונה לצמצם את**
10 **הוראת פרט 11 באופן שימנע הגשת תובענות ייצוגיות להשבת סכומים שהעירייה גבתה**
11 **כסם, אגרה או תשלום חובה, מקום שהחובה להשיבם נוצרה לאחר שנגבו. מסקنتי היא,**
12 **אפוא, כי לשונו של פרט 11 לחוק תובענות ייצוגיות וכן תכליתו תומכים בפרשנות לפיה**
13 **ניתן לנחל תובענה ייצוגית להשבת סכומים גם כאשר אלה נגבו לכתילה כדין ובמועד**
14 **מאוחר יותר התביר כי יש חובה להשבים.**"

15 (בר"מ 15/100 9100 עיריית פתח תקווה נ' מרדכי, פס' 18-19 לפסק-דין של כב' הנשייה אי'
16 חיות (פורסם בנבו, 28.06.2018) (ההדגשה אינה במקור, ח.ב.).

17 79. אשר על כן, המבקש מקיים אחר כל תנאיו של סעיף 3(א) לחוק תובענות ייצוגיות.

צירוף ראיות לכלכלי המשיבה

18 80. המבקש טוען כי יש למחוק מסיכון המשיבה ראיות חדשות שצורפו אליו כדין. מדובר
19 בנפח 1 לכלכלי המשיבה. בתשובה, טוענת המשיבה כי צירפה את נפח 1 לכלכלי כדין
20 להפריך את טענתו של המבקש, שהועלתה לראשונה בסיכון, לפחות משנת 2017 עסקאות
21 מכירת דירות מודוחות באופן מקוון, וכן כדי להתמודד עם מוצר מב/1 שהוגש לראשונה בשלב
22 חקירת העדים.

23 גם בעניין זה הדין עם המבקש. כידוע, הכלל הוא שאין להגביר ראיות חדשות לכלכליים (עו"א
24 202/70 **אליהו נ' יחזקאלי**, פ"ד כה(2) (1971); ע"א 210/84 **בנק המזרחי המאוחד בע"מ נ'**
25 **אריה חברה לביטוח בע"מ**, פ"ד מא(2) (1987); ע"א 10171/07 **אמיל דהן נ' י.ס** (ນבו

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנכליים

ת"צ-01-42666 חן נ' רשות המיסים

תיק חיצוני:

1 כל זה חל גם כאשר מבקשים להפריך ראייה שהוגשה כדין בשלב חקירת העדים
2 (موظג מב/1). גם כאשר יש התנגדות להעלאת טענה מסוימת שהעללה הצד שכנגד לראשונה
3 בסיקומוין, אין הדבר מצדיק צירוף אסור של ראיות לסיקומים מצידן של המתנגד.

סוף דבר

5. נוכח כלל האמור לעיל, באתי לכל מסקנה כי המבוקש הצבע על עילית תביעה בגין גבייה שלא
6. כדין שביצעה המשיבה לפי פרט 11 לנוספת השנייה של חוק טובענות ייצוגיות; כי התובענה
7. מעוררת שאלת מהותית של משפט המשופטת לכל חברי הקבוצה, וכי קיימת אפשרות סבירה
8. ששאלת זו תוכרע בתובענה לטובת הקבוצה. כמו כן, בנסיבות העניין, טובענה ייצוגית היא
9. הדריך היילה וההונגת להכרעה בחלוקת ואך קיים יסוד סביר להניח כי עניינים של כלל חברי
10. הקבוצה יוצג וניהול על ידי המבוקש ובא כוחו בדרך הולמת ובתום לב. לפיכך, יש מקום לאשר
11. את ניהול התובענה הייצוגית כمبرוקש.

⁸². על פי סעיף 14(א) לחוק תובענות ייצוגיות, אני מורה כדלקמן:

13 א. הקבוצה בשם **הטנהל היזוגית** היא בעליים של דירות למגורים שמתקיימים
14 **במסתנאים המctrברים הבאים :**

15. השכירו את דירותיהם למגורים ושכר הדירה שקיבלו יהיה פטור לפי חוק הפטור;

2. מכרו את דירותיהם בין התקופה הראשית בשנתיים שקדמו להגשת הקשה
בהתאם להוראת סעיף 21 לחוק תובענות ייצוגיות), קרי, החל ביום 20.1.2018,
וסיומה במועד מתן החלטה זו (בהתאם להלכה שນפסקה בעניין מנירב).

3). המשיבה ניכתה פחות משוויה רכישת דירותיהם;

4. 20. שילמו בפועל את מס השבח בגין מכירת הדירות, לרבות את אותו חלק ממנו שנובע
21. מניכוי הפקת אמור.

ב. התובע המציג הוא עוזי רשבץ.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנכליים

ת"צ-20-42666 חן נ' רשות המיסים

תיק חיצוני:

- ג. בא כוחו של התובע המייצג הוא עו"ד אליו מair.

ד. עלילות התביעה בגין מאושרת התבענה הייצוגית הונעשית עושר ולא במשפט וגביה מס
שלא כדין ובחוسر סמכות.

ה. השאלה המשותפת לקובוצה היא האם לצורך חישוב מס שבך של בעל דירת מגורים אשר
השכיר אותה בפטור ממיס הכנסה ולא ניכה בגינה פחות, רשאית המשיבה להפחית פחת
ממחיר רכישת הדירה.

ו. הסעד הנتابע הוא השבת אותו חלק ממיס השבח אשר שולם על ידי חברי הקבוצה, הנובע
מניכויי הפחת ביחס לדירותיהם.

83. המשיבה תישא בשכר טרחתו של ב"כ המבקש בגין בקשה זו, בסך של 25,000 ₪.

84. הצדדים יפרשו הודעה בדבר אישור התבענה הייצוגית, כאמור בסעיף 25 לחוק תובענות
ייצוגיות. ההודעה תכלול את הפרטים הנדרשים על פי סעיף 14(א) לחוק תובענות ייצוגיות וכן
הבהרה בדבר זכותו של כל חבר בקבוצה להודיע לבית המשפט תוך 45 יום מיום פרסום
ההודעה על רצונו שלא להיכל בקבוצה בהתאם לסעיף 11 לחוק תובענות ייצוגיות. ההודעה
תפורסם בשני עיתונים יומיים נפוצים, והמשיבה תישא בהוצאות הפרסום.

85. נוסח ההודעה, צורתה, אופן הצגתה והעיתונים בהם תפורסם, יתואמו בין כת הצדדים
ויבאו לאישור בית המשפט תוך 14 יום ממועד מתן החלטה זו. עותק של ההודעה ישלח על
ידי ב"כ המבקש ליו"ץ המשפטי לממשלה ולמנהל בתים המשפט לשם רישומה בפנקס תובענות
ייצוגיות.

86. קדם משפט בתובענה הייצוגית ייירך ביום 4.10.2021 בשעה 11:30.

87. המזכירות תשלח החלטה זו לצדים וכן למנהל בתים המשפט.
ניתנה היום, ט"ז אירן תשפ"א, 28 אפריל 2021, בהעדר הצדדים.

**בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים
מנהליים**

ת"ץ 20-01-42666 חן נ' רשות המיסים

תיק חיצוני:

הנאי חן

חגי ברנר, שופט, סגן נשיא

1
2